

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 42.

Καλλιτεχνικά.—ΦΑΥΣΤΟΣ. Μετάφρασις έμμετρος.

Οι έπαιται έν Παριίοις, ύπό LOUIS PAULIAN.

Περιπέτεια άδαμαντίνου δακτυλίου, ύπό τής δεσποινίδος Όλγας Λαζαρίδου.

Τò φίλημα ύπό ύγιεινήν έποψιν. έπιστολή G. FERRERO.

Άγροτικόν ειδύλλιον, ύπό Μενελάου Π. Φιλανθίδου.

Έπιστημονικά χρονικά.—ΥΓΙΕΙΝΗ.—ΦΥΣΙΚΑ.—ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΙΚΑ.—ΔΙΑΦΟΡΑ, ύπό 'Ηλ. Γ. Βαλδαμάκη.

Δραματική Έπιθεώρησις.—ΟΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ.—ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ, ύπό 'Οδ. Άνδρεάδου.

Πολιτική Έπιθεώρησις, ύπό Μ. Ε. Μ.

Φύρδην Μίγδην.

Οικονομική Έπιθεώρησις, ύπό Ν. Φωτιάδου.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΩΝ 2

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ.

Έν Κωνσταντινουπόλει.	Γρ. 80
Έν ταίς Έπαρχίαις	Μετζ. 5
Έν τῷ Έξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25

ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ".

Έν Κωνσταντινουπόλει.	Λ. Τ. 2
Έν ταίς Έπαρχίαις	Μετζ. 16
Έν τῷ Έξωτερικῷ	Φρ. χρ. 70

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 1ην ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συνδρομνται έγγραφονται έν τῷ γραφείῳ τοῦ ΝΕΟΛΟΓΟΥ, έν τῷ Πέραν ὁδὸς Κιοντιδούκ Χανδάν αρ. 29, 31
καὶ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ.

Αἱ ἀγγελίαι συμφωνοῦνται ἰδιαιτέρως έν τῷ γραφείῳ τοῦ Νεολόγου.

Κρίσεις ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων δημοσιεύονται, ἀποστελλομένων τῇ διευθύνσει δύο ἀντιτύπων,
ὧν τὸ μὲν προῶρισται τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῆς, τὸ δὲ τῷ τὴν κρίσιν ποιῶσιντι.

ΙΚΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΡΑΠΠΑΠΟΡ ΒΕΗ. Πέραν, Σακίς 'Αγάς 21. Κατά πᾶσαν Κυριακὴν πωλήσεις ἐπὶ δημο- πρασίᾳ. Ἀγορά καὶ φύλαξις ἐπίπλων. Προκαταβολαὶ κτλ.	14	27
ΔΙΑΡΗΑΝΕ. Μυροποιεῖον Α' τάξεως. Εἶδη ἀρίστης ποιότητος. Γενικὴ χρῆσις τῆς πούδρας Σάφρας Βερνάρ ὑπὸ τῶν φι- λοκάλων κυριῶν. 'Αλεξιάδην χάν, 'Αριθ. 17.	15	28
ΚΟΝΙΑΚ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Σ. καὶ Η. καὶ Γ. ΜΕ- ΤΑΞΑ. Ἐν Πειραιεῖ. Ἐξ οἴνου γνησίου παλαιόν. Ἀπειρία συστάσεων. 'Αντιπρόσωποι	16	29
'Αδελφοὶ Τριανταφυλλόπουλοι. ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΟΥΣΗ. Λε- πτότατον, μεταξωτόν, ὑγιεινόν, ὑπὸ τὸ διακριτικὸν σῆμα Ἀγκύρας. Ἀριστον εἰς τὸ εἶδος του.	17	30
'Αποφεύγετε τὰς παραποιήσεις. ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ Δ. ΚΟΤΟΥΛΑ. Μ. Ὀδὸς Πέραν, ἔναντι τοῦ 'Ελλ. Προξενείου. Νέον Κατάστημα. Διακόσμησις φιλόκαλος. Ποτὰ καὶ φα- γητὰ ἐκλεκτά. Ὑπηρεσία ἀνελλιπής.	18	31
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Τσαούση Γραφικὴ ὕλη. Χάρτης μουσικῆς, Ἐπι- σκεπτηρίων, Ἰχνογραφίας κτλ. Τετράδια, ΣΥΝΑΛΛΑΓΤΙΚΑΙ, ΦΟΡΤΩΤΙΚΑΙ κτλ. 'Ἐν Γαλιὰ ὁδὸς Μαγμουδιῆς 'Αριθ. 8. ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ	19	32
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ν. ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ. Σουλ- τάν Βαγιαζίτ, Κιοκτσιλέρ-μπασῆ, 99 Τελειόταται μηχαναί, ἐφευρέσεις νέαι. Εὐθηνία, ταχύτης, 'Απαράμιλλος ἐπιτυχία.	20	33
Γ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ. Ὁρολογιοποιὸς Α' τάξεως καὶ κοσμηματοπώλης. Διορθώσεις ὀρο- λογίων. Κατασκευὴ, ὁσμημάτων. Κοιμήσεως καὶ εὐθηνία. Γαλατῆ, Βοεβόδα, παρὰ τὴν Κρήνην.	21	34
9	22	35
10	23	36
11	24	37
12	25	38
13	26	39

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 42.

ΤΟΜΟΣ Β'.

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1893.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.

ΦΑΥΣΤΟΣ

(Faust)

Μελόδραμα εἰς πράξεις πέντε. Ἔπη Michel Carré καὶ
Jules Barbier. Μῆλος Charles Gounod.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Μερίτοφελῆς, μόνος.

Μφ. Ἦτο καιρὸς! Πρὸς τὴν πυκνὴν σκιάδα
Τὸ ζεῦχος προχωρεῖ τῶν τρυγόνων.
Προδοχὴ! τὸν γλυκὴν μὴ ταράξωμεν στόνον.
Νύξ! σέβασον πᾶσαν φωτὸς λαμπάδα.
Ἔρως! τοῦ συνειδότος παῖδον πάντα κνισμὸν
Ἄνθη! διὰ λεπτῶν ὀσμών.
Τῆς Μαργαρίτας τὰς αἰσθήσεις χαλαροῦτε
Κ' εἰς τοὺς πόθους τοῦ ἐραστοῦ ὑποδουλοῦτε.
(Ἐξαπνύζεται ἐν τῇ σκότει).

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Μαργαρίτα, Φαῦστος. (ἐπανέρχονται)

Μ. Εἶναι ἀργά! καιρὸς. (βαίνουσα πρὸς τὸ περίπτερον).
Φ. (κρατῶν αὐτὴν) Ματαίως ἱκετεύω! ἄ! μέινον.
Πρὸς τὴν θερμὴν μου παρακλῆσιν κλῖνον.
Τὸ ἀγνὸν κάλλος σου μὲ δεσμεύει.
'Ὡς ἐν νέφει ὠχρός,
'Ὁ νύκτιος ἀστὴρ τὴν κόμην σου θωπεύει
Μαρμαίρων καὶ φαιδρός
Μ. ὦ γαλήνη! ὦ χαρά! μυστηρίου ἀργήτου
Νωχελεῖς ραμβασμοί!
'Ακούω, ἐννοῶ ἡ λιγυρὰ φωνὴν τοῦ
Νᾶ ψάλλον ἐν ἡμοί.
(ὁρῶντα μαργαρίταν, ἥς τὰ φύλλα τίλλει).

Φ. Τοῦτο τί;
Μ. Ἀπλῆ παιδιά.
Φ. Τί κρυφὰ ψιθυρίζεις;
Μ. Μ' ἀγαπᾷ δὲν μ' ἀγαπᾷ.
Μ' ἀγαπᾷ! ὄχι! ναί! ἀγαπῶμαι!
Φ. Ναί! καὶ ὅτι πιστῶς τὸ ἄνθος ἀπαντᾷ.
'Ἐστὼ θεῖος χρῆσμός ὁπόσον σου ἐρῶμαι.
'Ἐρᾶσθαι! τί σημαίνει ἔρως ἐννοεῖς;
'Απαύστως ἠλὸς νὰ θωπεύῃ σε γλυκεῖα.
'Απαύστως νὰ τρυφᾷ ἐν χαρᾷ αἰωνία.
(περιπτυσσόμενος τὴν Μ.) ὦ νύξ ἐρώτων διγνηλὴ!
ὦ ἠλὸς ἠδεῖα!
'Ἐν ἡμῖν φεγγοβολεῖ
'Ανέφελος εὐδία.
Μ. (νογελῶς) Σὲ θ' ἀγαπῶ, σὲ ποθητὴ!
Ψάλλε ἀκόμα
Εἰς σὲ προσφέρω τὸ δῶμα
Καὶ τὴν ψυχὴν εἰς σέ.
(ἀποσπασμένη τῶν ἀγκαλῶν τοῦ Φ.)
Μακράν! μακράν! μὴ με ταράττης.
Κλονοῦμαι! τρέμω! ὦ συμφορά!
Οἶκτον! μὴ τὴν καρδίαν μου σπαράττης.
Φ. Λοιπὸν νὰ φύγω διατάττης.
Τὸν ὀδυρμὸν μου ἰδὲ σκληρά.
Οἶκτον! σὺ τὴν καρδίαν μου σπαράττης.
Μαργαρίτα.
Μ. (γονυπετοῦσα πρὸ τοῦ Φ.) Οἰκτιρμόν.
Φ. (ἀνεγείρων αὐτὴν ἥρεμα) Μορφὴ ἀγγελικὴ
Θεῖα σεμνότης
'Ἦς ἡ ἀγνότης
Τὴν θέλησίν μου διοικεῖ.
'Υπακούω... ἀλλ' αὖριον...
Μ. Ναὶ αὖριον τὴν προΐαν...
Φ. Αὖριον... πάντοτε
'Ακόμη μίαν
Εἰπέ φορὰν πῶς μ' ἀγαπᾷς, εἰπέ μοι...

Μ. (φυγόντα ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τοῦ περιπτέρου πέμπει φίλημα πρὸς τὸν Φ. καὶ εἰσέρχεται)
Φ. Εὐδαίμων, ὡς ἐγώ, τίς θνητός;
 (Ὁρμᾷ πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου. — Ὁ Μαρ. φράττων αὐτῷ τὴν ἐξόδον).

ΣΚΗΝΗ Η'.

Φαῦδος Μεφιστοφελῆς.

Μεφ. Τὸν γελοῖον!

Φ. Ἦκουες λοιπόν

Μεφ. Εὐτυχῶς

Ἀνάγκη πάλιν τακτικῶς,
 Σοφῆ, νὰ φοιτᾷς εἰς σχολεῖον.

Φ. Ἀφες με!

Μεφ. Ἀλλὰ θὰ δεχθῆς
 Κάπως ν' ἀκροασθῆς
 Τί εἰς τὰ ἄστρα θ' ἀποκαλύψῃ.
 Ἰδὲ! ἐκεῖθεν θὰ προκύψῃ.

Μ. (Ἀνοίγει τὸ παράθυρον τοῦ περιπτέρου καὶ στηρίζει τὴν κεφαλὴν ἐπ' ὀλίγον σιγῶσα μεταξὺ τῶν χειρῶν της)
 Ἐρᾷ μου! . . Τρέμω φρικτῶ
 Πτηνῶν τὸ ἄσμα ἢ αὐρ' ἀρπάζει
 Πᾶσα ἢ φύσις πρὸς με κρᾶζει
 Τὴν γλυκεῖαν ἡχώ.
 Ἐρᾷ σου! ἀχ! ἀγαπῶ τὸν βίον.
 Γελᾷς αἰθῆρ! ἀήρ μεθύων!
 Καὶ τὸ φύλλον ἐξ ἡδονῆς
 Ἐρωτύλον τρέμει καὶ φροῖττει; . . .
 Ἐλθέ! Σπεῦδον μὴ ὀκνῆς.
 Σπεῦδον· ἐλθέ· ἄ

Φ. Μαργαρίτα!

(Ὁρμῶν ποδὲς τὸ παράθυρον καὶ δραττόμενος τὴν χεῖρα τῆς Μαργαρίτας, ἥτις μένει ἐκπληκτος πρὸς μικρόν, εἶτα δὲ στηρίζει τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Φ. — Ὁ Μαρ. ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ κήπου καὶ ἐξέρχεται γελῶν σαρκαστικῶς. — Ἡ αὐλαία πίπτει ἡσύχως.)

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

(Ἐνδοθεν ἀκούεται ὄργανον. — Ἐν τῷ βάθει τῆς σκηνῆς ἡ θύρα τοῦ ναοῦ. — Εἰσέρχονται γυναικες ἀποφεύγουσαι τὴν Μαρ. ἐπομένην. — Δὲν τολμᾷ νὰ εἰσέλθῃ καὶ γονυπετεῖ ἐπὶ τῶν βαθυμίδων τοῦ δεξιόθεν εἰκονοστασίου στηριζομένου ἐφ' ἐνὸς κίονος τοῦ προνάου).

Μαργαρίτα, Μεφιστοφελῆς.

Μ. Θεέ! μὴ ἀπ' ἐμοῦ ἀποστρέψῃς τὸ ὄμμα!
 Δέξαι μου δακρύων πηγὰς

Μεφ. ὦ! δὲν θὰ δειθῆς! Τρόμε φράξον τὸ στόμα!
 Δαίμων κακὸς ἄς δράμῃ πᾶς.

Χορός. (δαίμονων ἀοράτων)

Μαργαρίτα, Μαργαρίτα

Μ. Τίς με κρᾶζει;
 Κλονοῦμαι! θνήσκω! . . . Θεέ οἰκτιρῶν!

Ἦλθεν ἡ ὥρα τῶν ἐξιλασμῶν;

(Ὁ κίων διασχίζεται καὶ ἐπιφαίνεται ὁ Μεφιστοφελῆς πρὸς τὸ σὺς τῆς Μαργαρίτας κλίνων).

Μεφ. Ἐνθυμοῦ ὅτε σὺ εἶχες πτέρυγ' ἀγγέλων
 Τῆς ζωῆς σου φρουρόν.
 Τοῦ ναοῦ καὶ σὺ ἔνδον συνέψαλλες αἶνον
 Τῷ θεῷ ἱερὸν.
 Πῶς ἐψέλλιζες παῖς ἥσυχια σου τὸ ἄθωον
 Ἐν ἀσθενεῖ φωνῇ
 Κ' εἶχες ἐν τῇ ψυχῇ ἀσπασμόν τὸν μητρῶν
 Καὶ πίστιν ἀκραιφνή.
 Ἀκούεις τὰς κραυγὰς; εἶναι ἄδης φρουάτιον
 Τὴν ψυχὴν σου ζητῶν,
 Ἐλεγχος συνειδότος ἀπαύστως ταράττον
 Τοῦ σκότους ὁ κευθμῶν.

Μ. Ἄ θεὲ δυνατέ! πόθεν οὗτος ὁ κρότος
 Ἀχ! οἰκτιρῶν
 Θαυδοῖ μου σκότος
 Τὸν ὀφθαλμόν.

Χορός. (ἐκκλησιαζομένων)

Ἐπὶ θρόνου, ἂν καθίσῃ
 Ὁ θεός, καὶ κρίδιν στήσῃ
 Καὶ τὸ πᾶν ἐκ βάθρων δαίσει. . .

Μ. Ὁ ὕμνος οὗτος μάλλον μὲ τρομάζει.

Μεφ. Ναί! Τὸν θεῖον φοβοῦ κεραυνόν.
 Οὐδὲν σε φῶς θὰ καταυγάσει.

Χορός. (ἐκ τοῦ ναοῦ)

Ποῦ θὰ εὖρω βοηθόν,
 Τί θὰ εἴπω πρὸς θεόν,
 Τρόμον ὄντα καὶ ἀγαθόν;

Μ. Ἄ! μὲ σφίγγει . . μὲ περιβάλλει
 Τὸ ἥσμα ὡς πέδη στερεά.

Μεφ. Ἀπέπτη ἡ ἀδρά τοῦ ἐρῶντος ἀγκάλῃ
 Νῦν τοῦ πυρός γενοῦ βορά.

Μ. καὶ Χορός (ἔσωθεν) Θεέ! κλίνον οὗς τῇ δεύσει
 Τῶν ἡμαρτωλῶν
 Μί' ἀκτίς σου κἂν ἄς φωτίσῃ
 Τὸν νοῦν καὶ αὐτῶν.

Μεφ. Μαργαρίτα! ἐπὶ σὲ φθορά!
 (Ἡ Μ. ρήγνυσι κραυγὴν καὶ πίπτει λειπόθυμος).

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Πλατεία πρὸ τοῦ ναοῦ. Ἀριστερῶθεν ὁδὸς ἐφ' ἧς ἡ οἰκία τῆς Μαργαρίτας. Δεξιόθεν ἑτέρα ὁδὸς δι' ἧς εἰσέρχονται ἐν τάξει οἱ στρατιῶται, ἡγουμένου τοῦ Βαλεντίνου. — Συρροὴ πλήθους δεξιουμένου τοὺς ἐπανελθόντας).

Χορός στρατιωτῶν.

Κάτω τ' ἄρματά μας!
 Σύντροφοι πλέον παύει πικρὴ ξενιτιά
 Γελοῦν τὰ παιδιὰ μας
 Μητέρες, ἀδελφαὶς δὲν θὰ λυποῦνται πῶ.

Βαλ. (παρτηρήσας τὴν Σεῖδελ) Εἶσαι σὺ φίλε Σεῖδελ!

Σεῖδ. (τεταραγμένος) Εἶμαι γὰρ . . . ναί . . .

Βαλ. Δὲν σπεύδεις νὰ σ' ἀσπασθῶ; ἢ Μαργαρίτα;

Σεῖδ. Θὰ εὐχεται εἰς τὸν ναόν . . .

Βαλ. Χάριν τοῦ ἀδελφοῦ.

Ἡ καλὴ! Μὲ πόσῃν προθυμίᾳ
 Θ' ἀκούῃ νὰ λέγω τοὺς κινδύνους τῶν μαχῶν.

Χορός στρατιωτῶν.

Τί χαρὰ εἰς τὰ παιδάκια
 Νὰ ξηγᾷς, ποῦ θὰ τρέμουν εἰς τὰ σκοτεινὰ
 Εἰς γυναικὲς καὶ κοριτοδάκια
 Πολέμου τὰ δεινὰ.
 Δόξα πατέρων ὀνομαστῶν
 Δόξανον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 Σῶζε καὶ πάντοτε νικητὰς
 Ἀπὸ τῶν μαχῶν ὁδῆγαι ἡμᾶς
 Σὲ δ' ὡς ποτὶ πόδα
 Πᾶς περιφρουρῶν
 Εἰς τὰ στίφῃ ἀθρόα
 Ὁρμα τῶν ἐχθρῶν
 Κ' ἡ φωνὴ Σου ἐβόα
 Στρατιῶται ἐμπρός
 Γυμνὰ τὰ σπαθιά!
 Ὁρμᾶτε παιδιὰ!

Ἰδοὺ ὁ ἐχθρός.

Ἐστὸν οἶκόν του ἄς δράμῃ πᾶς!
 Μητὸς ἀγκάλῃ μᾶς προσμένει.
 Κρυφὰ θορνεῖ ἢ ἐρωμένη
 Κρυφὰ στενάζει μᾶς προσμένει
 Μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτάς.
 Καὶ ὁ χαρᾶς τέρμα κλαυθμῶν
 Μᾶς ἀπαντᾷ πατρὶς φαιδρά.
 Προσμεσιδᾷ ἢ ἐρωμένη.
 Πολλὰ κρυφὰ θορνοῦν πικρὰ
 Εἰς τῶν μαχῶν τὸν λογιζμόν.

(Διασκεδάννυνται ἄλλοθεν ἄλλος ὑπὸ τῶν οἰκείων χαιρετῶμενοι).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Βαλεντίνος, Σεῖδελ.

Βαλ. Λοιπὸν Σεῖδελ εἰσέλθωμεν ὁμοῦ.
 Θὰ ἐορτάσῃς πίνων μετ' ἐμοῦ.

Σεῖδ. Ἄ! μὴ ἐμῆς.

Βαλ. Διατί! ἀποστρέφεις τὸ ὄμμα
 Ἀποφεύγεις ἐμέ! Σεῖδελ! εἰπέ λοιπόν.

Σεῖδ. Λοιπὸν . . δὲν ἔμπορῶ . . .

Βαλ. (ἔτοιμος νὰ εἰσέλθῃ) Τί θ' ἀναγγείλῃς;

Σεῖδ. Βαλεντίνε ἔσο ἐπιεικής (ἐπέχων αὐτόν).

Βαλ. (ἀποσπώμενος τῶν χειρῶν του) Ἀφες με

Σεῖδ. Θεέ! σὺ τῆς ταλαίνης προστάτης νῦν γενοῦ.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Φαῦδος, Μεφιστοφελῆς (κρατῶν κιθάραν ὑπὸ τὸν μανδύαν. — Νῦν. — Πρὸ τῆς οἰκίας τῆς Μαργαρίτας).

Μεφ. Τί περιμένεις ἔξω; εἰσέλθωμεν λοιπόν.

Φ. Κατάρατε! θὰ εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ καὶ συμφορά.

Μεφ. Διατί τὴν ποθεῖς ἐν ᾧ τὴν καταλείπεις;
 Φάρμακον ἔχεις ἀλλαχοῦ τῆς τόσης λύπης.
 Εἰς τὸν Σαββατισμόν.

Φ. Μαργαρίτα!

Τὸν ἐρωτά σου δὲν νικᾷ ἡ ταπεινὴ μου πεῖρα.

Πλὴν ὅπως σοὶ ἀνοιχθῇ ἡ θύρα

Θὰ κάμω καθὼς βλέπω καὶ τὸν δοιδόν.

(ἔξελθων τὴν κιθάραν καὶ συνοδεύων τὸ ῥεῖμα).

Σὺ ποῦ κάνεις πῶς κοιμᾶσαι

Ἐβγα νὰ σὲ ἰδῶ

Κατερίνα δὲν λυπᾶσαι;

Γιὰ σὲ θορνωδῶ.

Ἐστὴν καρδιὰ ποῦ σὲ λατρεῖ

Μὴν ἀρνιέσαι πῶ

Τὸ φιλάει ποῦ γιατρεῖ

Κάθε μαχαιριά.

Ὁ δικός σου σὲ φωνάζει

Καὶ σὲ λαχταρεῖ

Τὸ σκοτάδι μᾶς σκεπάζει

Κάνεις δὲν περνάει

Χα! χα! χα!

(ὁ Βαλεντίνος ἐξέρχεται τῆς οἰκίας).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

Οἱ ἄνω καὶ **Βαλεντίνος.**

Βαλ. Σεῖς τί ζητεῖτε ἰδῶ;

Μεφ. Συγγνώμην σύντροφέ μου

Πλὴν διὰ σὲ ποσὼς δὲν ἦσαν αἱ στροφαὶ μου.

Βαλ. Τὴν ἀδελφὴν μου μάλλον εὐφραίν' ἢ μουσικὴ!

Φ. Αὐτός!

Μεφ. Πόθεν οὗτος ὁ τρόμος;

Πῶς! δὲν σοὶ ἀρέσκει ὁ κῶμος;

Βαλ. Καὶ πάλιν ὕβρις. . . ἀρκεῖ.

Τίς ἐξ ὑμῶν θέλει μοι δώσει λόγον;

Τίς ὁ προσάψας μοι τὸν ψόγον;

Τίς ἐξ ὑμῶν τῆς αἰχμῆς μου σκοπός;

Μεφ. Καὶ ἀπειλὰς; ἰδοὺ! αὐτός.

(ὁ Φ. ἀνασύρει τὸ ξίφος).

Βαλ. Τὸ κράτος ὁ θεός

Διπλώσας τῆς χειρὸς μου

Νὰ πλύνῃ μ' αἷμα, δὲς

Τὸ αἶσχος ὁ ἐχθρός μου.

Φ. Ἐκείνης ὁ ἀδελφός

Νὰ ἦν' ἀντίπαλός μου!

Τὸ ξίφος μου δειλὸς

Ἐκπίπτει τῆς χειρὸς μου.

Μεφ. Ἀπειλῶν, φοδερός

Παρέρχεται ἐμπρός μου!

Ἀγνοεῖ ὁ μωρός

Τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου.

Βαλ. (Ἀποσπῶν τοῦ τραχήλου καὶ ἀτενίζων τὸ μετάλλιον)

Τῶν ἡμερῶν μου σὲ φρουρὰν

Εἶχόν ποτε ἀσφαλεστάτην

Μακρὰν τοῦ κόλπου μου μακρὰν!

Εἰς ὥραν τὴν ἐσχάτην (τὸ ἀπορρίπτει).

Μεφ. (Θὰ μεταμεληθῆς).

Βαλ. Φυλάττου! ἰδοὺ κτυπῶ.

Μεφ. (πρὸς τὸν Φ.) Μὴ φοβοῦ ὁδηγῶ

Τὴν αἰχμὴν σου ἐγὼ

(Ὡς ἀπλοῦς παραστάτης).

Βαλ. Ἄ! (πίπτει κατὰ γῆς).

Μεφ. Ὁ ἥρωας μας ἰδοὺ κατὰ γῆς χωρὶς κόπον

Καὶ τῶρ' ἀδειάζομεν τὸν τόπον.

(Ἀπάγει τὸν Φ. — Μάρθα καὶ πολῖται κρατοῦντες δῆδας).

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΕΠΑΙΤΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Μελετών τις ἐκ τοῦ πλῆθους τὸ ζήτημα τῆς ἐπαί-
τειας, πρῶτιστά πάντων ὑπὸ τοῦ τύπου τῶν ἐπαί-
των προσβάλλεται.

Τί ἐστὶ τύπος;

Τὸ σύνολον τῶν διακριτικῶν χαρακτήρων φυλῆς
ἢ ἐπαγγέλματος.

Ὅπως ἀποκτήσῃ τις τὸν τύπον ἐπαγγέλματος
οἰοῦντο, οφείλει νὰ ἐξασκήσῃ αὐτὸ ἐπὶ μακρόν,
νὰ ὑποστῇ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ, τὰς ἐξείας, τὰς
συνεπείας. Λάβωμεν κληρικὸν ἢ στρατιώτην, ὅστις
ἐπὶ στείραν ὄλυν ἐτῶν τὰ καθήκοντά του ἐκτελεῖ καὶ
ἰδίαν φέρει στολὴν, περιδύωμεν νῦν αὐτὸν πολι-
τικὰ ἐνδύματα. Παρὰ τὴν μεταμφιεσιν ταύτην εὐκό-
λως θέλετε τὸν ἀναγνωρίσει.

Ἐὰν ἡ ἐπαίτεια ἦν συνώνυμος τῇ πτωχείᾳ, ὁ δυ-
στυχὴς ὑπὸ τὰ ἐρακωμένα αὐτοῦ ἐνδύματα, τὸν τύ-
πον τοῦ εἰς ὃ ἀνήκει ἐπαγγέλματος ἠθελε τηρήσει.

Πῶς λοιπὸν ἀναγνωρίζομεν ἐν τοῖς ὁδοῖς τοὺς ἐ-
παίτας; Μήπως ἐκ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῶν ἐρακω-
μένων αὐτῶν ἐνδυμάτων; Οὐχὶ βέβαια. Καθ' ἐκά-
στην συναντῶμεν ἐργάτας, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ εἶδους
τῆς ἐργασίας, κατεσχιμένα καὶ εἰς ἄκρον ὕπαρὰ
φέρουσιν ἐνδύματα, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲ τὴν παρα-
μικρὰν συλλαμβάνομεν ιδέαν, ὅπως τοῖς παράσχω-
μεν βοήθειαν, καθότι τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀποπνέει
τὸ ὑπερήφανον τῆς ἀνεξαρτησίας ἥθος, διὰ μόνως
τῆς ἐργασίας ἀποκτῶμενον.

Μεταξὺ χιλίων τῶν ἐργατῶν τούτων, ἓνα μόνον
θέσωμεν ἐπαίτην, αὐθωρεὶ θέλετε τὸν διακρίνει. Δια-
τί; Διότι ἰδίον ἔχει ὁ ἐπαίτης τύπον, οὐδενὶ ἑτέρῳ
προσομοιάζοντα.

Ἀρκεῖ ἡ ἀπλὴ αὕτη παρατήρησις, ὅπως πείσῃ ἡ-
μᾶς ὅτι ἡ ἐπαίτεια ἐστὶν ἐπάγγελμα, ὃ δὲ ἐπαίτης
ἐπὶ μακρόν οφείλει νὰ ἐξασκῇ αὐτό, ὅπως προσλάβῃ
τύπον, ὅστις εἶνε τὸ ἰσχυρότατον αἷτιον τὸ κινεῖν
ἡμᾶς εἰς παροχὴν τῆς ἐλεημοσύνης.

Μᾶς πλῆσιάζει τις ἐν τῇ ὁδῷ, τείνων τὴν χεῖρα·
ἀπειλίζομεν πρὸς αὐτόν· ἡ μορφή μόνη μᾶς ὠθεῖ νὰ
πιστεύσωμεν ὅτι πιάσκει, τῆς ἡμετέρας χριζῶν προ-
στασίας.

Πάντα τὰ δυνατὰ μέσα οἱ ἐπαῖται μετέρχονται,
ὅπως προσλάβωσι τὸν ἰδανικὸν τοῦτον τύπον, ὅπως
πείσωσιν ἡμᾶς ὅτι ὑποφέρωσι, καὶ ἂν πράγματι πιά-
σχωσι, τοῦτο ἐστὶ μᾶλλον μεγαλοποιῶσι. Κατὰ τὸν
αἰῶνα τοῦτον τῶν φώτων, καθ' ὃν αἱ διάφοροι τῆς
ἐπιστήμης ἀνακαλύψαι τὰ προϊόντα τοῦ ἀνθρωπί-
νου νοῦ μεγάλως διευκολύναν, οἱ ἐπαῖται δὲν ὑπε-
λείφθησαν. Καὶ αὐτὴν τὴν πτωχείαν νὰ κινδυνεύω-
σιν ἐπέτυχον.

Ἀγγῶλος ἀπεσταλμένος, ἰδίους ὁμῆσιν ἐπιθυμῶν
νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ὁ ἰδανικὸς οὗτος τύ-
πος ἐξασκῇ ἐπὶ τῶν χρημάτων τῶν διαβατῶν, τὴν
ἐξῆς περιεργὸν ἐποιήσατο ἡμέραν τινὰ δοκιμὴν.
Κατ' ἄλθεν εἰς τὴν ὁδόν, πτωχικῶς πλὴν καθαρῶς ἐν-
δεδυμένος, καὶ ἐστηρίχθη ἐπὶ τινος τείχους τείνων
τὴν χεῖρα. Ὀλοκλήρον μετὰ μεσημβρίας ἔμεινεν ἐν
τοιαύτῃ στάσει. Ἄλλ' οὐδὲν συνέβη. Ἀφοῦ δὲ
νέον περιεβλήθη χιτῶνα ἐξ ἀμόρφων ῥακῶν, ἔθηκεν

ἐν τῷ θυλακίῳ του πέντε ἔως ἑξ ἑπτὰ τεμάχια ἄρτου
καὶ μετέβη εἰς ὁδὸν ἥκιστα συχναζομένην· ἅμα ὡς
παρετήρει ἀστὸν, δυνάμενον νὰ προσενέγκῃ τινὲς ἐλε-
μοσύνην, ἐλάμβανε τεμάχιον ἄρτου, ἐκρυπτεν αὐτὸ
εἰς τὰς χεῖρας καὶ δραττόμενος τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν
ἀλλαχοῦ εἶχεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ὁ διαβάτης,
ἐρριπτεν αὐτὸ ἐνώπιόν του ἐν τῷ βορβόρῳ, εἴτα
προσποιούμενος ὅτι τότε μόλις ἀνεκάλυπτε τεμάχιον
ἄρτου, ἐφόρμα, τὸ ἤρπαζε καὶ καθαρίζων αὐτὸ ἐπὶ
τοῦ ἐνδύματός του προσποιεῖτο, ὅτι τὸ κατεβρόχθι-
ζεν ἀπλήστως, μεθ' ὃ ἐξηκολούθει τὸν ὁδόν του,
χωρὶς οὐδὲν νὰ ζητήσῃ. Ὁ διαβάτης στρέφει τὴν
κεφαλὴν ἐπὶ στιγμὴν, παρατηρεῖ αὐτὸν καὶ, ἐπανερ-
χόμενος ἐπὶ τῶν βημάτων του, τῷ προσφέρει νό-
μισμά τι.

«Ἐπέτυχον οὕτω πλείους τῶν δέκα πέντε ἀστῶν»,
ἔλεγεν ὁ ἀπεσταλμένος. «Πάντες δὲ ἐκουσίως μοι
προσένεγκον τὸν ὁβολὸν τῶν, τινὲς δὲ καὶ χρυσά
μοι ἔδωκαν νομίσματα· ἡ εἰσπραξις ὑπῆρξε λαμ-
πρά».

Τί ἄλλο δύναται νὰ σημαίῃ ἡ δοκιμὴ αὕτη, εἰμὴ
ὅτι τὸ κοινὸν εὐσπλαγχνίζεται τοὺς ἐπαίτας ἐκ τῆς
ἐλεεινῆς αὐτῶν ὄψεως; Πόσον ἐκπληκτικὸν ὅτι παν-
τοῖα ὁ ἐπαίτης μετέρχεται μέσα, ὅπως ἀποκτήσῃ ψυ-
διογνομίαν, ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ τὴν συγκομιδὴν κα-
λοῦ θέρους, ἔρη δὲ τύπον ἀρμυζόντα αὐτῷ, τύπον,
ὑπὸ πλήρεις στεφάνους ἐπιτυχίας, κατὰ τὰς πρώτας
δοκιμὰς του, τέλος διατηρῇ καὶ τελειοποιῇ αὐτόν.

Ἐλθωμεν νῦν εἰς τοὺς ἀοιδούς τῶν ὁδῶν. Ἐκ τοῦ
πλῆθους ἐμελέτησα τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐπαίτων.
Πολλὰκις παρέμεινα πρὸ τῶν παραθύρων διαφόρων
οικιῶν καὶ ἐβεβαιώθην ὅτι τὸ πρόγραμμα τῶν ἡμε-
ρῶν ἦν πάντοτε τὸ αὐτό· σύγκειται ἐκ πέντε ἢ ἑξ
ῥαμάτων, ὧν τὸ κοινότερον εἶνε τὸ «La lise aux lèvres
roses», ἀδόμενον ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Δυστυχίας
ἐγκαταλείψει μέρους.

Ἀκούσατε τὸν ἐπαίτην, νέον ἢ γέροντα, ἄνδρα ἢ
γυναῖκα καὶ θά ἴδωτε ὅτι ψάλλει τρεῖς στροφάς, οὐ-
δὲν πλεόν, οὐδὲν ἔλαττον. Μὴ φιλοδωροῦμενος ἀπέρ-
χεται, ἂν τῷ προσενέγκιτε ἐλεημοσύνην προσθέτει
καὶ τετάρτην. Εἰς τινὰς στροφὰς ἢ φωνὴ αὐτῶν κα-
θίσταται τρομώδης, εἰς ἄλλας ὁ τονισμὸς διόφορος.
Προφανὲς λοιπὸν ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς διδάσκαλος
ἐδίδασκεν εἰς πάντας τὸ αὐτὸ ἥθη.

Ἐκ περιεργίας ἠθέλησα νὰ ἐφοδιασθῶ διὰ τοῦ
κειμένου τῶν ῥαμάτων αὐτῶν· πρὸς τοῦτο ἐπεφόρ-
τισα τοὺς οἰκοφύλακας διαφόρων οικιών, αἱ δὲ δια-
ταγαί μου ἐξετελέσθησαν κατὰ γράμμα, καὶ οὕτως
ἀπέκτησα ὁρὸν χειρογράφων ἀντιτύπων τῆς «Lise
aux lèvres roses». Ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιγράφοις τὰ
αὐτὰ ἀνεκάλυψα ὀρθογραφικὰ λάθῃ, ἀπερ εἶναι ἰσχυ-
ρὰ ἀποδείξεις, ὅτι ἅπαντα τὰ χειρογράφα ἐξ ἐνός καὶ
τοῦ αὐτοῦ ἐξῆλθον καταστήματος. Ἴδου ἡ πρώτη
στροφή:

Dans une douce rêverie
Où s'égareit mon pauvre cœur,
Je voyais l'image chérie
De celle qui fut mon bonheur.

Je voyais Lise aux lèvres roses
Me revenant par un beau soir,
En me disant de douces choses
Qui rendaient mon cœur plein d'espoir.

Ἡρώτητα πλείστας τῶν ἐπαιτιδῶν τούτων.

— Διὰ τι τραγωδεῖς καὶ δὲν ἐργάζεσαι;

— Διότι ἔχασα τὸν ἄνδρα μου καὶ ἔχω παιδιὰ
νὰ θρέψω.

— Ἐχεῖ καλῶς· ἀλλὰ τίς σε ἐδίδασκε τὴν «Lise
aux lèvres roses»;

— Ἄ! αὐτὸ εἶναι τραγοῦδι τοῦ ἡξυρα.

Ἐρωτήσατε πεντήκοντα, ἑκατὸν, διακοσίας τῶν
ὁδῶν ἀοιδούς, ἅπαντα τὴν αὐτὴν θὰ σᾶς δώσωσιν
ἀπάντησιν. Οὐδεμία θὰ ὁμολογήσῃ ποῦ ἔμαθε τὸ
ἥθη καὶ τὴν μουσικὴν· οὐδεμία θὰ συγκατατεθῇ
νὰ δώσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐργοστασίου· ἐνθα μορ-
φοῦνται οἱ ἐπαῖται τῶν ὁδῶν. Ἀλλὰ τὸ ἐργοστάσιον
ὑπάρχει ὡς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ διεύθυνων αὐτό· ἀντὶ
ἐνός ἡράγκου διδάσκει ἐν πέντε μαθήμασι τὸ ἥθη,
τὴν μουσικὴν καὶ τὴν τρομώδη φωνήν.

Ἐὰν νῦν ἐκ τῆς ἀοιδοῦ τῶν ὁδῶν μεταδῶμεν εἰς
τοὺς ἀναγνώστες, τὸ αὐτὸ θέλωμεν ἀποδείξει φαι-
νόμενον.

Μεθ' οἷας τέχνης, μεθ' οἷας φροντίδος ἐκθέτουσι
τὴν ἀσθένειάν των. Οὐδέποτε ἡ στάσις αὐτῶν εἶναι
φυσικὴ, μελετᾶται, προϋπολογίζεται.

Βλέπομεν ἄνθρωπον στερούμενον τῆς κνήμης· βε-
βαίως εἶναι δυστυχὴς, ἐν καταφανῇ εὐρίσκεται ἀπέ-
ναντι τοῦ ὑγιούς ἀνικανότητι, ὅπως κερδίῃ τὸν
ἄρτον του.

Ἀλλ' ἄρα γε τῷ εἶνε καὶ ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ
ἐπιδοθῇ εἰς τι ἔργον καὶ ἐπαρκέσῃ ἐν μέρει εἰς τὰ
ἐξοδά του;

Γνωρίζω ἀνθρώπους ἐστερημένους τῆς μιᾶς κνή-
μης, καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἁμαξηλάται, προμηθευταί,
σαρωταί, ὑποδηματοποιοί, ἐφημεριδοπῶλαι, οἰκοφύ-
λακες κτλ κτλ. Ἀλλ' ὅπως ἐκπληρώσῃ τις τὰ καθή-
κοντα ταῦτα, οφείλει νὰ ἐργασθῇ, ὃ δὲ ἐπαίτης αἰ-
σθάνεται ἀπέχθειαν πρὸς τὴν ἐργασίαν.

Ἴδου αὐτὸς ἐν τῇ ὁδῷ· πῶς νὰ κινήσῃ εἰς οἶκτον
τὸν διαβάτην; Ἐὰν εἶχε ξυλίνην κνήμην δὲν θὰ
προῦξεναι τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Ἀντικαθιστᾷ
λοιπὸν αὐτὴν διὰ βακτηρίας· οὕτω θὰ δυνηθῇ νὰ
λάβῃ τραγικὰς στάσεις.

Ὁ Φαίρις οὗτος εἶνε εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων γνωρί-
μων μου. Πρὸ πολλοῦ ἦν κομμματοποιός, κερδίζων
πέντε φράγκα καθ' ἑκάστην, ἀλλ' ἦτο ἠναγκασμένος
νὰ μεταβαίῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐν ὀρισμένῃ ὥρᾳ, νὰ
ἐργάζηται 12 ὥρας καὶ νὰ ἔχῃ ἀδιακόπως τὸν κύ-
ριον ἐπὶ κεφαλῆς. — «Ἀφ' οὗτου ἐγενόμην ἐπαίτης»,
μοι λέγει οὗτος, «κερδίζω κατὰ μέτρον ὅρον ἑκατὸν
δέκα ἔως ἑκτὸν εἰκοσι φράγκα κατὰ μῆνα, μόνον
πέντε ἢ ἑξ ὥρας ἐργάζομαι, ὅταν δὲ βρέχῃ ἢ χιονί-
ζῃ, ἢ πνέῃ ἄνεμος, μένω εἰς τὸν οἶκον μου ἀναγνώ-
σκων τοὺς ποθητούς μοι συγγραφείς Σωκράτην καὶ
Paul de Kock!»

Ἡμέραν τινὰ, ἐπαίτης, στερούμενος τοῦ ἐνός πο-
δός, συνέλαβε τὴν ἰδίαν, ὅπως κάλλιον ἐπισύρῃ τὴν

προσοχὴν τῶν διαβατῶν, νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα ξυ-
λινον ποδὰ, βακτηρίαν, ράβδον καὶ. . . .

Εἰς ποῖα γυμνάσια δὲν παρεδόθη ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος, ὅπως κατορθώσῃ τέλος νὰ ἴσταιται ὀρθίος καὶ
μὲ ἓνα μόνον ποδὰ βαδίζῃ ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας. Τὸ
νέον τοῦτο εἶδος ὑπὸ πλῆθος ἐστέφθη ἐπιτυχίας, ὃ
τύπος οὗτος ἐθριαμύσθη, διδάσκαλοι ἀνεδείχθησαν,
μαθηταὶ ἐγένοντο, νέα δὲ νῦν τάξις ἡ τῶν μ ο ν ο -
πόδων εἶδε τὸ φῶς.

Ἐτερος ἐπαίτης, στερούμενος τὸν ἕτερον τῶν πο-
δῶν, ἐτι ποραδοξότερον μηχανήμα ἐπενόησε. Καθή-
μενος εἰς τὴν θύραν τῶν ζαχαροπλαστείων ἔφραττε
διὰ τοῦ ξυλίνου αὐτοῦ ποδὸς τὴν εἰσοδόν. Ἐκαστος
εἰσερχόμενος εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον, ἐνθα ἀφει-
δῶς μέλλει νὰ δαπανήσῃ, ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν ἐλε-
μοσύνην εἰς τὸν δυστυχῆ, ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ὀ-
ποίου εἶνε ἠναγκασμένος, οὕτως εἰπεῖν, νὰ πατήσῃ.
Ἐὰν τὸ νέον τοῦτο τέχνασμα μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν
τινῶν ἐπιτύχῃ, θὰ ἀναγκάσῃται τις ὅπως εἰσελθῇ
εἰς ζαχαροπλαστεῖον νὰ διασχίσῃ φραγμὸν ὁλῶν ξυ-
λινῶν ποδῶν.

Πάντες δὲν εἶνε ἀνάπηροι· ὅπως ἀποκτήσῃ τις
ῥῆθος ἐπαίτου, οὐδεμία ἀνάγκη εἶνε νὰ πιάσῃ. Πα-
ρατηρήσατε τοὺς ἐπαίτας τῆς ἐκκλησίας, ὅσων ὡς
θὰ εὕρηται μετὰ αὐτῶν ἓνα ἀνάπηρον.

Τοσαῦτα παράδοξα περὶ τῶν ἐπαίτων τῆς ἐκκλη-
σίας μοι διηγήθησαν, ὥστε κατελήφθην ὑπὸ τῆς
ἐπιθυμίας νὰ σπουδάσω αὐτοὺς ἐκ τοῦ πλῆθους.
Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι παρῶν τῶν ἐρευνῶν ἡ
ἀκόλουθος ὑπῆρξεν ἡ μάλλον δυσχερὴς. Ἀπνυθίν-
ον εἰς τὴν νομαρχίαν, ἀλλὰ μοι ἀπῆντυθεν ὅτι οἱ
ἐπαῖται τῆς ἐκκλησίας σχεδὸν διέφευγον τὴν δικαιο-
δοσίαν τῆς, διότι δὲν ἐστάθμευον ἐν ταῖς δημοσίαις
ὁδοῖς, ἀλλ' εἰς μέρη ὧν ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις
ἀνήκει εἰς τοὺς εὐταξίας τῆς ἐκκλησίας.

Ἀπετάθην τότε πρὸς τὰ μέλη τοῦ κλήρου, συνε-
βουλεύθην προϊσταμένους, ἐφημερίους καὶ τὸν ἐπί-
σκοπον Freppel, οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μοι παράσχῃ ἢν
ἐζητοῦν πληροφορίαν.

Ἀλλ' ἀδυνατῶ νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ ἐπίσκοπος
δὲν ἠξέυρει τί ἀποφέρει ἡ εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ
εἰσπραττομένη δεκάτη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦτου τῶν
ἐπαίτων, οἵτινες ἐπιτάττουσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ προπη-
λακίζουσι τοὺς πιστούς. Καὶ ἐὰν τὸ ἠξέυρῃ, ἐὰν
γνωρίσῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς εἰσδράξεως, πῶς
δὲν λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις, ὅπως ἐμ-
ποδίσῃ νὰ προσφῇωνται αἱ βοήθειαι αὗται εἰς πρὸς-
ωπα ἀνάξια, ἢ δυνάμενα νὰ ζήσωσι διὰ τακτικῆς
ἐργασίας.

Φανερόν ὅτι ἡ ἐκκλησία μένει ἀδιάφορος, ἀπέν-
αντι τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης.

Οὐδεμία πρὸς ἐπαίτην ἀδεια ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἐφη-
μερίου, ἀλλ' οἱ ἐπαῖται ἑαυτοὺς τὴν εἰσοδόν. Τινὲς αὐ-
τῶν κατέλαβον τὰς θύρας διαφόρων ἐκκλησιῶν τῶν
Παρισίων καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου τοῦ προκα-
ταλαβόντος, ἰσχυρίζονται ὅτι βία θὰ ἐξωθήσωσι
πάντα νεοελθόντα, ὅστις θὰ εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ
τοῖς ἀντιταθῇ. Καλῶς παρετήρησα τοῦτο, ὅτε ἠθέ-
λησα νὰ ἐπαιτήσω ἐν Ἀγίῳ Σουλτικίῳ καὶ Ἀγίῳ
Εὐσταθίῳ. Ἡ ὑπὸ ὀμάδος ρακενδυτῶν γενομένη μοι

ὑποδοχή μικροῦ δεῖν με ἀπέτρεπε τῶν πειραμάτων τούτων.

Τῇ ἐπεμβάσει ὅμως τοῦ κ. Defert, διευθυντοῦ τοῦ Vίου δημαρχικοῦ τμήματος καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Saint-Germain des Prés, ἡδυνήθην νὰ μείνω τῇ 24 μαΐου 1891 ὑπὸ τὴν πύλιν τοῦ ναοῦ τούτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ἤθελον με καὶ χειρισθῆναι ὁ εὐταξίας ἦν ἔτοιμος νὰ μοὶ προσφέρει καὶ βοήθειαν.

Πέντε γυναῖκες ἀπετέλει ὁ χορὸς κατὰ μῆκος τῆς θύρας, ὅτε, πλήρης, ρακῶν, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχων παραλυτικὴν, τὴν δὲ κεφαλὴν κεκαλυμμένην ὑπὸ ὑπερμεγέθους φενάκης, ἦλθον ὅπως καταλάβω θέσιν ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ. Θὰ μοὶ ἦτο δύσκολον νὰ περιγράψω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐμφανίσεώς μου. Ἐχαιρετίζον ὑπὸ σωροῦ ἐμπαιγμῶν, βανυσότητων καὶ ὕδρων.

— Ἰδὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἔλεγεν ἐπαίτις ἀπευθυνόμενῃ εἰς τὴν παραπλεύρως αὐτῇ εὐρισκομένην, δὲν αἰσχύνεται νὰ ἔλθῃ νὰ πάρῃ τὸ ψωμί μας;

— Θὰ σκότωσε τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του καὶ τολμᾷ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀπεκρίνατο ἡ ἄλλη.

— Θὰ σοῦ ἤξιζε καλλήτερα μέσα ὅττ' ἡ φυλακὴ ἦ ἐδῶ, ἀναίσχυντε, αἰσχρέ. . . . . προσέθηκε τρίτη, διερχομένη ἐνώπιόν μου.

Αἱ ὕδρεις ἐδαινον ἐπαυξάνουσαι, καὶ πιστεύω ὅτι ἐὰν δὲν ἐδείκνυν, δι' ἐνεργητικῆς κινήσεως, ὅτι ἡ χεὶρ μου, ψευδῶς παραλυτικὴ, ἱκανὴ ἦν νὰ ἰαθῇ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ με προστατεύσῃ, αἱ γυναικαὶ αὗται μέγαιραι ἤθελον με γρονθοκοπήσει.

Κυρία τις θάναται.

«Εὐσπλαγχνισθῆτε πτωχὸν πατέρα ἐπτὰ τέκνων τῶν δύο νηπίων!»

Ἡ κυρία, θέσασα τὴν χεῖρα ἐν τῷ θυλακίῳ της, ἐξάγει σολδίων καὶ μοὶ τὸ προσφέρει.

Δευτέρα κυρία εἰσέρχεται, χαρίζουσα γνῶριμός μου, κατοικοῦσα ἐν τῇ ὁδῷ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Μοὶ προσφέρει δύο σολδία καὶ οὐδόλως παρατηρεῖ τὰς γειτονίσσας μου, ἅτε ἀπνησχολημένη νὰ ρίπτῃ βλέμματα καὶ χαμογελᾷ διὰ τὴν μεταμφιεσὶν μου ταύτην.

Μαθητὴς ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς του, ἐξάγει τοῦ θυλακίου του σολδία τινὰ καὶ διανέμει αὐτὰ εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἐπὶ τῇ τῇ μοὶ θέτει δύο σολδία.

Ἰδοὺ καὶ γερουσιαστὴς, ὃν εἶχον γνωρίσει, ὅτε ἀπετέλει μέρος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Πόρρω τοῦ νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ὁ γέρον παραλυτικὸς, ὁ τεινὼν αὐτῷ τὴν χεῖρα, ἦν ὁ πρόην γραμματεὺς καὶ συντάκτης τῶν πρακτικῶν τῆς συνελεύσεως ταύτης, διέρχεται μηδὲν προσεγγικῶν μοι!

Πλεῖστα ἄλλα πρόσωπα παραλαύνουσιν ἐνώπιόν μου καὶ ἀκούοντά μου ἐπαναλαμβάνοντος ὅτι εἶμαι πτωχὸς πατὴρ 7 τέκνων δὲν διστάζουν νὰ μοὶ παράσχωσι τὴν ἐλεημοσύνην.

Αἱ γειτονίσσαι μοι ὀργίλα μοι ρίπτουσι βλέμματα, ἀδημονοῦσαι διὰ τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦτον.

Πάραυτα παρατηρῶ ὅτι συνωμοτοῦσι καὶ πράγματι δὲν ἠπατήθην. Ἐντὸς δύο δευτερολέπτων προὔτειναν, συνεζήτησαν, ἀπεδέχθησαν μεγάλαν ἀπόφασιν! ἐνεργήσωσι τὴν σύλληψιν.

Ὁ τρόπος τῶν ἡτο ἀπλούστατος. Ὁσάκις ὁ ἀ-

στυνομικὸς ὑπάλληλος διήρχετο πρὸ τῆς ἐκκλησίας αἱ πέντε αὗται γυναῖκες ἐστρέφοντο πᾶσαι ὁμοῦ πρὸς τὸ μέρος μου καὶ με παρετήρουν, ὡς θὰ παρετήρει τις κακοῦργον. Ὁ ἀστυνομὸς ὑποπτευθεὶς ἐκ τοῦ ἀσυνήθους τούτου κινήματος, στρέφει καὶ αὐτὸς τὰ βλέμματα.

Κατ' ἀρχὰς ἀπλῶς με παρετήρουν. Αἱ ἐπαίτιδες, ἰδοῦσαι τὸ βλέμμα του, ποιοῦσι νεῦμα διὰ τῆς κεφαλῆς, ὥστε ἤθελον νὰ σημάνωσι διὰ τούτου:

«Αἱ δὲ! τύχη ἀγαθὴ! ὁ ἀστυνομὸς ἐννόησεν ὅτι κάτι τρέχει ἐδῶ».

Ὁ ἄξιος τῆς ἀρχῆς ἀντιπρόσωπος με παρατηρεῖ τὴν φθορὰν ταύτην μετὰ πλείονος αὐστηρότητος, εἰτα πλησιάζας με:

— Τί κάμεις ἐδῶ ἐδῶ;

— Ἐπαίτω, ὡς βλέπετε.

— Πῶς; ἐπαίτεῖς; καὶ τολμᾷς ἀκόμη νὰ τὸ λές.

— Καὶ διατί ὄχι! μήπως αὐτοὶ ἐδῶ τί κάμουν.

— Ἐλα ξεκουμπίδου.

— Κύριε ἀστυνόμε, θέλω νὰ σὰς δείξω ὅτι δὲν εἶμαι ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, εἶμαι ἐν τοῖς προπυλαίοις τῆς ἐκκλησίας, ὥστε δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ με ἐκβάλλετε.

— Αἱ δικαιολογίαι ἄς παύσουν, ξεκουμπίδου σοῦ λέγω.

Βλέπων ὅτι ὁ ἀστυνομὸς θὰ με διώξῃ, ἐπειράθην νὰ τῷ ψιθυρίσω διὰ φωνῆς μυστηριώδους εἰς τὸ οὖς λέξεις τινάς. «Παρατηρήσατέ με καλῶς. ἐὰν ἤξεύρατε τίς εἶμαι, δὲν ἠθέλετε με σταματῆσαι» τῷ λέγω.

Ὁ ἀστυνομὸς, οὐδόλως ἐνοήσας ταῦτα, με λαμβάνει διὰ τοῦ ἐνὸς βραχίονος καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου με δαίρει τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε ἡ φενάκη μου ἐτινάχθη εἰς τὸν ἀέρα.

— Μπᾶ! τί εἶν' αὐτό; κράζει διὰ τραγικῆς φωνῆς ὁ ἀστυνομὸς.

— Ἡ περούκα μου.

— Πῶς; περούκα;

— Μάλιστα περούκα. ἔχω βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ τὴν φορῶ, ἀφοῦ εἶμαι φηλακρός.

— Αἱ αὐτὸ εἶνε πολὺ. Πηγαίνω ἀμέσως νὰ ζητήσω τὸν ἐνωμοτάρχην. Καὶ ὁ καλὸς ἀστυνομὸς ἀφίνει τὴν ἐκκλησίαν, διέρχεται τὴν πλατεῖαν, στρεφόμενος ἐκάστοτε ὅπως βεβαιωθῇ ἂν εὐρισκόμενῃ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.

Πάραυτα ἅμαξά τις καταθάνει ἐπωφελοῦμενος αὐτῆς ὡς παραπετάσματος, ἐγείρομαι τῇ βοήθειᾳ φίλου, παρόντος κατὰ τὴν αὐτὴν κωμῶδιαν, ἀφαιρῶ τὴν φενάκην καὶ διευθύνωμαι μεγάλους βήμασι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μυθιστοριογράφου Bergeref, συγγραφέως τοσοῦτων θεατρικῶν εἰδήσεων, φιλοφρόνως παρασχόντος μοι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὴν φιλοξενίαν.

Καθαρίζομαι ἐσπυσμένως, ἀλλάσσω τὸν ρυπαρὸν μανδύαν μου δι' ἀναξυρίδος, τὸν ἐργακωμένον πῆλον διὰ κελίνδρου, λαμβάνω τὴν βακτηρίαν καὶ τὸ ἐπανωφόριον καὶ ἐπιστρέφω εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Εὐρὼν δὲ τὸν ἀστυνομὸν διευθυνόμενον εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀγίων Πατέρων, τὸν πλησιάζω:

— Εἰπέ μοι ἀστυνόμε, πρὸ ὀλίγου, δὲν ἤθελες νὰ συλλάβῃς ἐπαίτην ὑπὸ τὰ προπύλαια τῆς ἐκκλησίας;

— Μάλιστα, κύριε, μοὶ διέφυγε.

— Ὁ ἐπαίτης οὗτος ἦμην ἐγώ.

Ὁ ἀστυνομὸς ὅλος τεταραγμένος:

— Τί εἶπατε παρακαλῶ; . . . . .

— Εἶπον ὅτι ὁ ἐπαίτης οὗτος ἦμην ἐγώ. Ἐξηγήθητι μοι λοιπόν, διατί ἤθελες νὰ σταματήσῃς πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπαίτην, ὑποδεικνύοντα ὅτι δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ.

— Ὁ κύριος εἶναι ἀναμφισβόλως ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας.

— Ποῦς, ἀλλὰ λάβε τὴν καλοσύνην νὰ μοὶ ἀποκριθῇς.

— Ἀ! τώρα καταλαμβάνω, ἀνήκετε εἰς τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν;

— Οὐδόλως, ἀλλ' ἀπαξ ἔτι εἰπέ μοι. Ἐπίστευον ὅτι οἱ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰστάμενοι ἐπαῖται οὐδέποτε ταραττονται.

— Ὁ κύριος θὰ εἶναι ὁ Μ. Πωλιάν.

— Τί; ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος;

— Εἶνε κύριός τις, ὃν εἶδον ἐν τῇ «Μικρῇ ἐφημερίδι», ἐπαίτων χάριν διασκεδάσεως.

— Αἱ ναί, ἐγώ εἶμαι ὁ κύριος, ὃν εἶδες ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ. Μηδὲν φοβοῦ γενναῖε, οὐδεμίαν βλάβην θὰ σοὶ προσενηθῶ. Ἀπ' ἐναντίας, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὸν κύριον διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ θὰ τῷ εἰπῶ ὅτι ἐξεπλήρωσας τὸ καθήκον σου. Ἀλλ' ἐξηγήθητι μοι ὀλίγον, πῶς γίνεται ἐπὶ ἐξ ἐπαίτων μόνον ἐμεῖ νὰ συλλάβῃς;

— Σὰς ἐσταμάτησα διὰ τὸν ἀπότομον τρόπον, ὃν ἐδείξατε.

Ἐμεῖνα 14 λεπτὰ ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ καὶ ἐσύναξα 13 σολδία, ἀφαιρῶν τὰ 10 ἐκατοστὰ, ἅτινα μοὶ ἔδωκεν ἡ βοηθεῖσα κυρία.

Τὴν μεσημβρίαν, κατὰ τὸν ἐσπερινόν, διήλθον ἐκ νέου πρὸ τῆς ἐκκλησίας δὲν εἶδον πλέον τὰς πέντε γυναῖκας, ἀλλὰ τέσσαρας ἄλλους ἐπαίτας. Ἡ ἄλλα γῆ αὐτὴ ἐκτελεῖται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀκριθείας. Ἀληθῶς ἀρχηγός τις πρέπει νὰ διευθύνῃ.

Ἐπίσης πολλοὶ ἐπαῖται, ὅπως ἐμπνεύσωσι τὴν εὐσπλαγχνίαν εὐρὼν ἀπλούστερον νὰ κάμωσι νὰ ὑποφέρωσι τὰ τέκνα των.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐπαίτων ἐκμετάλλευσις αὐτῇ τῶν παιδίων εἶνε τὸ μᾶλλον ἀποτρόπαιον πάντων τῶν ἐγκλημάτων, καὶ ἐν τούτοις οὔτε προβλέπεται, οὔτε τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ὅπως προσηνίσωσι ἀσθένειαν εἰς παιδίον, οὐδεμία ἀνάγκη νὰ προστρέξωσιν εἰς τὰ κτυπήματα ἢ τὴν βίαν. Τὸν χειμῶνα κατὰ τὰ δριμύτατα ψυχρὰ βλέπομεν γυναῖκας σταθμευσούσας ὁλοκλήρους ὥρας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν, κρατοῦσας δὲ ἐν ταῖς ἀγκάλαις δύο, τρία ἢ καὶ τέσσαρα παιδία μικρᾶς ηλικίας. Τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα ἔχουσι πελιδνὴν τὴν ὄψιν, τοὺς ὀφθαλμοὺς κατὰ πλάκωμένους, ὅλον δὲ τὸ σῶμα παγωμένον. Ἰδὼς τὴν ἐπαύριον θέλουσιν εἰσθαι νεκρά, ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο εἰς τὴν διεστραμμένην ἐκείνην μητέρα, ἀφοῦ ἡ ἐπίδειξις αὐτῇ τῆς πτωχείας φέρει τὰ σολδία εἰς τὸ πινάκιον;

Ἀλλὰς τὰ παιδία ταῦτα δὲν ἀνήκουσιν αὐταῖς ἐνοικιάζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τριάκοντα σολδίων τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ὑποσχεθεί ἐξαργυρώσεως, ἐν περιπτώσει θανάτου.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ κ. Dumay δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν γυναικὸς, ἐλθοῦσας ὅπως αἰτησῇται παρ' αὐτοῦ βοήθειαν τινὰ. Ὁ κύριος ἐρωτᾷ τὴν ὀκνηρὰν ταύτην ἐπαίτιδα, λαμβάνει ὑπὸ σημειώσιν τὸ ὄνομά της, τὴν διευθύνειν καὶ τέλος αἰτησὶν αὐτῆς ὅπως κατορθώσῃ νὰ χορηγῇται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς εὐποιίας μικρά τις βοήθεια.

Μόλις ἡ γυνὴ αὕτη ἀνεχώρησε καὶ ὁ κ. Dumay ὅστις ἔχει εὐσπλαγχνὸν καρδίαν καὶ γνωρίζει τὰς δυστυχίας τῶν ἐργατικῶν τάξεων, σκέπτεται διὰ τὴν αἰτησίαν. — Ἄν ἡ πτωχὴ αὕτη εἶπε τὴν ἀλήθειαν. . . . — καὶ πράγματι ὁ τόνος τῆς φωνῆς της ἐφαίνετο εὐκρινὴς —, πρέπει νὰ ἦναι πολὺ δυστυχῆς. — Τὸ ποῦν, ὅπερ ἔδωκε αὐτῇ, τάχιστα θὰ ἐξωδεύετο, καὶ ἴσως ἐπὶ μακρὸν θὰ περιέμενε τὴν βοήθειαν τοῦ γραφείου τῶν εὐεργεσιῶν.

«Ἀδίκον εἶχον», εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Dumay ν' ἀρκεσθῶ εἰς ἀπλὴν σημειώσιν. Ὁφείλον νὰ δώσω αὐτῇ θερμότεραν σύστασιν καὶ κατεπειγόντως ζητήσω βοήθειαν ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐὰν συμβῇ αὐτῇ δυστύχημά τι, θὰ ἦμαι ἠθικῶς ὑπεύθυνος».

Τοσοῦτον ἡ ἰδέα αὕτη ἐκυριεύει αὐτόν, ὥστε μὴ ἀντέχων πλέον, λαμβάνει τὸν πῖλον καὶ τὴν ῥάβδον του καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ διεύθυνσιν, σκοπῶν νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἐπαίτιδα καὶ συστήσῃ αὐτὴν μετὰ πλείονος θερμότητος εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ γραφείου τῆς εὐποιίας.

Μετὰ δεκαπεντάλεπτον πορείαν ἀφικνεῖται πρὸ τῆς ὑποδείχθεισας αὐτῷ διαμονῆς τῆς ἐπαίτιδος καὶ ἐρωτᾷ τὴν οικοφύλακα.

— Ἡ κυρία Ε. . . κατοικεῖ ἐνταῦθα.

— Μάλιστα κύριε, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 36 δωμάτιον.

— Αὕτη ἡ γυνὴ εἶνε πτωχὴ;

— Ὁ κύριε, εὐρίσκετε ἐν τῇ φρικωδεστέρᾳ δυστυχίᾳ.

— Ἐχει καλῶς.

Ὁ ἀπεσταλμένος ἀνέρχεται εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα καὶ ζητεῖ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 36 θύραν, ἥτις ἦτο ἡμικλειστός. Ἡ γυνή, μόλις εἶχεν εἰσελθεῖ καὶ ἡσχολεῖτο εἰς τὰ οἰκιακά της. Τὴν στιγμὴν ταύτην μικρὸν παιδίον, εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς κλῖμακος, εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ζητεῖ νὰ φάγῃ.

— Μητέρα — λέγει — πεινῶ, δώσε μοι ἓνα κομμάτι ψωμί.

— Ἀλοιμὸνον δὲν ἡμπορῶ παιδάκι μου — ἀποκρίνεται ἡ μήτηρ — ἐν τῇ οἰκίᾳ μόνον μικρὸν τεμάχιον ἄρτου ὑπάρχει, τὸ ὅποιον φυλάττω διὰ τὸν πατέρα σου, ὅστις ἐὰν δὲν εὕρῃ ἐργασίαν θὰ ἦνε πολὺ πεινασμένος τὸ ἐσπέρας.

Ὁ κ. Dumay ἰδίως ὁρᾷ βλέπων τὴν ἀθλιότητα ταύτην, ἥς τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ συλλάβῃ, συγκινεῖται μέχρι δακρύων, δίδει αὐτῇ νέον νόμισμα καὶ γράφει κατεπειγούσαν ἐπιστολὴν εἰς φίλον του, πρόεδρον εὐεργετικοῦ τινος γραφείου. «Ἀγαπητέ μου φίλε», λέγει αὐτῷ «Σὰς γνωστοποιῶ κατὰστάσιν θλιβερωτάτης πτωχείας. Τὴν ἡρευνῶ μόνος· συνδράμετε τὴν γυναῖκα Ε., καθότι ἔχει τέκνα, ἅτινα κατὰ γράμμα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου στεροῦνται».

Ὁ κ. Dumay ἐπανακάμπτη οἰκάδε, ἔχων τὴν καρ-

διαν ἀνακουφισμένην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν καλῆς πράξεως.

Μετὰ δύο ἡμέρας λαμβάνει ἀπάντησιν τοῦ προέδρου σχεδὸν οὕτως. « Ἀγαπᾷτε μοι ἀντιπρόσωπε, οἰκτρῶς σὰς ἡπάτησαν. Ὁ ἴδιος, λέγετε, ἐκάματε τὴν ἔρευναν. Θὰ ἠκούσατε παιδίον κρᾶζον: « Μῆτερ, πινῶ, δώδε μου ψωμί », καὶ τὴν μητέρα ἀποκρινομένην: « Δὲν ἠμπορῶ, παιδάκι μου, ἐν τῇ οἰκίᾳ μόνον μικρὸν τεμάχιον ἄρτου ὑπάρχει, τὸ ὅποιον φυλάττω διὰ τὸν πατέρα σου, ὅστις ἐὰν δὲν εὕρῃ ἐργασίαν θὰ ᾔνε πολὺ πεινασμένος τὸ ἐσπέρας ».

« Τὸ παιδίον εἶνε ἐξησκημένον διὰ τὴν κομωδίαν ταύτην· μένει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῆς κλῖμακος καὶ ὡς ἴδῃ κύριον ἢ κυρίαν ἀνερχομένους παίζει τὸ μέρος του ».

Ἐὰν δὲν ἐφοδούμεν νὰ βαρύνω τὸν ἀναγνώστην θὰ τῷ ἀνέφερον πλείστα ὅσα τοιοῦτου εἶδους παραδείγματα. Ἐν ἔτι, ὅπερ καὶ τελευταῖον.

Κυριακὴν τινα, εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Vieter-Hugo, καθ' ἣν στιγμὴν πολλαὶ κυρίαι ἐξήρχοντο τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ὀναρίου, γυνὴ τις μελαλειμονοῦσα ῥίπτεται ἐν τῇ δεξαμενῇ εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας κειμένην. Σπεύδουσιν εἰς βοήθειαν αὐτῆς. Ἐνῶ ἐξάγουσιν αὐτὴν τοῦ ὕδατος, ἑτέρα γυνὴ συνάξει τὸν συνέκδημον καὶ τὸ κομωλόγιον, ἅπερ ἡ πτωχὴ ἀφῆκε χαμαὶ κατὰ τὴν πτώσιν της. Πλῆθος πολὺ συνήχθη πολλὰ δὲ κυρίαι προσφέρουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀδηγοῦσι τὸ θῦμα εἰς τι δωμάτιον οἰκοφύλακος. ἔνθα προσφέρουσιν αὐτῇ τονικὸν ποτόν.

Ἐνῶ ζητοῦσι νὰ εὕρωσι ξηρὰ ἐνδύματα, τὴν ἐρωτῶσιν ἐὰν ἐπληρώθη καὶ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς τὸν οἶκόν της. Ἡ γυνὴ οὐδὲν ἀποκρίνεται, ἀλλὰ ἐρευνᾷ περίξ αὐτῆς.

— Τί ζητεῖτε, κυρία;

— Τὸ προδευχητάριον καὶ τὸ κομωλόγιόν μου.

— Ἰδοὺ ταῦτα.

— Ἄ! τί εὐτυχία. Ἐνόμιζα ὅτι τὰ ἔχασα.

Καὶ ἡ δυστυχὴς γυνὴ διηγᾷται ὅτι εἶνε χήρα, καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν ἐκκλῆσιαν νὰ δώσῃ τὸν τελευταῖον αὐτῆς ὀβολόν, ὅπως ψαλῇ λαιτουργία ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐπιστροφῆς τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς υἱοῦ στρατιώτου ἐν Τονκίνῳ.

Εὐκόλως εἰκάσετε τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν πνευματικῶν τῶν παρισταμένων ἐκ τῆς διηγήσεως ταύτης. καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ χρηματοφυλακίου ἀπασῶν τῶν κυριῶν, αἵτινες ἐξήρχοντο τῆς ἐκκλῆσιος. Συνάξουσιν ἀμέσως χρήματα, ἐγχειρίζουσι τῇ πτωχῇ 15 φράγκα, τῇ δίδουσιν ἐνδύματα καὶ ὀδηγοῦσιν εἰς τὸν οἶκόν της ἐφ' ἀμάξης.

Ἰδοὺ ἀληθὴς ἐλαιομόσυν· θὰ εἴπατε.

Θὰ τὸ ἐπίστευον: Δυστυχῶς μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τὸ αὐτὸ συμβῶν ἐλάβανε χώραν ἐν τῇ δεξαμενῇ τῶν Ἡλυσιῶν πεδίων. Γυνὴ τις πίπτει ἐν τῷ ὕδατι, τὸ προδευχητάριον καὶ τὸ κομωλόγιον μένουσιν ἐπὶ τῆς ὄχθης· τὴν ἀνελεύσουσι, τὴν ξηραίνουσι, τὴν ἐρωτῶσι καὶ μανθάνουσιν ὅτι ἡ δυστυχὴς μετέβαινε νὰ ψαλῇ παράκλησιν εἰς τὴν Ἀγίαν Μαγδαληνὴν, ὅπως ὁ υἱὸς της ἐπιστρέψῃ ταχέως ἐκ Τονκίνου.

Τὴν ἀκόλουθον ἐβδομάδα ἡ κρῖν τοῦ Ἀγίου Μιχαὴλ γίνεται τὸ θέατρον παρομοίου συμβάντος, ὃ δὲ διειδυμένης τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τέλους ἀνακαλύπτει

ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ γυνὴ ὀνομαζομένη Louise Buffet, εὔρε τὸ εὐφύες τοῦτο μέσον, ὅπως ἀποκτήσῃ μικρὰ εἰσοδήματα.

Ἐἶθε τὰ πολυάριθμα ταῦτα τῆς αἰσχροκερδίας παραδείγματα καταστήσωσι τὸ κοινὸν προσεκτικὸν ἀπέναντι τοῦ ἐπαιτικοῦ τύπου.

LOUIS PAULIAN.

(Μετάφρασις I. Γ. ΜΠΟΡΝΟΖΗ).

ΠΕΡΙΗΤΕΙΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ.

Εὐρισκόμεν ἐν τὰ λευκὰ ὄρη, τῆς ἐποχῆς δὲ παρελθούσης, ὀλίγαριθμοὶ τινες διέμενον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, πάντες δ' ἐσπευσμένως ἡτοιμάζοντο πρὸς ἀναχώρησιν καὶ τὸ πλείστον διὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπιστροφήν. Μεταξὺ ὧν ὅμως ὑπῆρχεν ὁδοιπὸρος, περιμένων ἐπ' ὀλίγον εἰσέτι, ὡς καὶ ἐγώ. Ἦκιστα ἤθελεν ἴσως ἐφελκύσει οὗτος τὴν ἐμὴν προσοχὴν, εἰ μὴ, ἔστιν ὅτε, παρετήρουν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπερπηδῶντας τὸν χάρτην, ὃν προσεποιεῖτο ὅτι ἀνεγίνωσκε, καὶ σταθερῶς προσήλυσμένους ἐπ' ἐμοῦ. Ἐν τῇ ἐκφράσει αὐτῶν διέβλεπε τις σύγχυσιν, ὡσεὶ ἠνόητουν αὐτὸν αἱ αὐταὶ σκέψεις, αἵτινες καὶ ἐμοὶ κατόπιν ἐπήρχοντο, ἥτοι τὸ πῶς καὶ πότε ἄλλοτε συνηντήθημεν. Εἰς τὰ λαθραῖα ἐκεῖνα βλέμματα ἐνυπῆρχε πρὸς τοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' οὐχὶ δι' ἐμὲ προσωπικῶς. Ἡ προσοχὴ αὐτοῦ συνεκεντρώτο εἰς τὴν λάμπιν καὶ τὸν σπινθηροβόλισμόν λαμπροῦ ἀδαμαντίνου δακτυλίου, ὃν τότε πάντοτε ἔφερον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ἦτο μονόλιθος, ἱκανοῦ μεγέθους, ἄκρας καθαρότητος καὶ λαμπρότητος, ἐκτιμηθεὶς ὑπὸ ἐμπόρου πολυτίμων λίθων ὡς ἔχων ἀξίαν τετρακοσίων λιρῶν στερινῶν. Μοὶ ἐδόθη δὲ πρὸ δύο ἐτῶν ὑπὸ τινος τῶν θείων μου, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς. Ὑπεσχέθη αὐτῇ νὰ φέρω αὐτὸν πάντοτε καὶ ἔφερον αὐτὸν νυκθήμερον.

Τὴν ἐπαύριον ἐφαντάσθη ὅτι οὗτος ἔλυσε τὸ πρόβλημα περὶ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῆς προηγουμένης ἡμῶν συναντήσεως. Πλὴν οὐδόλως καὶ εἰς ἐμὲ συνέβαινε τὸ αὐτό. Ἡ περιέργεια μὲ ὤθησε νὰ ἐξετάσω περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἔφερε τὸ ὄνομα Κάρολος Ἐδουάρδος Δομπινύ. Μετὰ τινος ἡμέρας ἀπεφάσισα ν' ἀλλάξω κατοικίαν. Μόλις δ' εἶχον καθήσει ἀναπαυτικῶς ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ ἐξέβαλον δὲ τὸ χειρόκτιόν μου, ὅπως ἐρευνήσω ἐν ταῖς ἀποσκευαῖς μου περὶ πράγματος ἀναγκαιοῦς μοι, καὶ τῆς θύρας ἀνοίγεις πρὸς μέγαν μου λύπην, ὃ ἐπίβουλος τοῦ Δομπινύ ὀφθαλμὸς προσήλωθε ἐπ' ἐμοῦ. Κλείσασα πάραυτα τὸν σάκκον μου ἔθεσα τὴν γυμνὴν χεῖρα μου ὑπὸ τὸ φόρεμά μου. Ἐκεῖνος ὅμως παρετήρησε τὸ κίνημα, παράδοξον δὲ εἶδος κακηντρεχοῦς μειδιήματος ἐξεδηλώθη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. Ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅτι μ' ἐπανεῖδε, τῷ ἀπῆντησα δι' εὐγνώμονος ὑποκλίσεως, μὴ εὐρὼν ὅμως ἐμὲ διατεθειμένην πρὸς συνομιλίαν, παρεδόθη εἰς τὰς φρενολογικὰς αὐτοῦ μελέτας. Εὐρον τέλος εὐ-

χαίριαν νὰ φορέσω τὸ χειρόκτιόν μου. Πλὴν μόλις ἐκίνησα τὴν χεῖρα μου, ὕψωσας οὗτος τοὺς ὀφθαλμοὺς προσήλωσεν αὐτοὺς ὅλως ἐπὶ τοῦ δακτυλίου.

— Ὅσον θαυμασίως ὠραῖος λίθος οὗτος εἶπεν.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθην, κρύπτουσα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ αὐτοῦ βλέμματος.

— Εἰμί κριτὴς τῶν τοιούτων πραγμάτων ἐξακολούθησεν ἐκεῖνος. Δὲν ἐπέισθην ὅμως νὰ ἐπιτρέψω αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ συνέγγυς ἐπισκόπησιν, ἣν τοσοῦτον ἐκθύμως ἐπεθύμει.

— Θαυμάζω, πῶς δὲν φοβείσθε μήπως ἀπολέσητε τὸν δακτυλίδιον σας.

— Εἶναι ἀσφαλέστερος ἐν τῇ ἐμῇ χερὶ, ἀπῆντησα, ἢ ἐν κοσμηματοθήκῃ ἢ καὶ ἱματιοθήκῃ.

— Πιθανόν. Πλὴν ἤθελεν εἰσθαι ἴσως δέλεαρ δι' ἀπέλπιδ' αἰνῶν, ὅστις πιθανῶς ἐπιτυχὼν εὐκαιρίας οὐδόλως ἤθελε διστάσει ν' ἀποσπᾷ τὸν βίβ' ἀφ' ὑμῶν.

Μετὰ τινος στιγμῆς πάλιν εἶπε. — Βλέπω ὅτι μεγάλως ἐκτιμᾷτε τὸν δακτυλίδιον τοῦτον.

— Μάλιστα εἶναι ὄμορον θανάτος συγγενοῦς.

— Ἀληθῶς, ἀληθῶς! εἶπεν ἐκεῖνος κινούμενος πρὸ ἐμοῦ ἐκαστικῶς καὶ ἐνδιαφέροντι βλέμματι, ἐλπίζων ὡς ὑποθέτω, ν' ἀκούσῃ οἰκογενειακὸν τι γεγονός, ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ σιδηροδρομικὴ ἀμάξα ἐσταμάτησε καὶ ὁ ὁδηγὸς κατήλθε χεῖριν λεπτομερειῶν τῆς ὑπηρεσίας. Ἐγὼ ὅμως ἐκέλεσα αὐτόν. Ὁ Δομπινύ ἐβύθισθη ὀπίσω εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ εἰκόνων.

— Πότε θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ Profile House;

— Ἐντὸς ἡμισείας ὥρας κυρία.

— Ὁ Δομπινύ ἀνέβλεψεν.

— Πόσον θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῇ ἐπὶ τὸ ὅτι θὰ ἐξεέλθῃτε εἰς τὸ Profile House, παρετήρησεν οὗτος μετὰ μειδιήματος. Ὅτε δὲ ἡ ἀμάξα ἐσταμάτησεν, ἐξεπήδησεν οὗτος μετὰ τοῦ σάκκου, ὃν ἔφερε, λέγων πρὸς ἐμὲ· Ἐπιτρέφατέ μοι νὰ σᾶς βοηθήσω.

— Εὐχαριστῶ, ἀπεκρίθην, μεταβαλὼσα αἴφνης ἀπόφασιν. Ἠλλάξα σχεδὶν καὶ θὰ προχωρήσω.

— Θὰ προχωρήσητε! λοιπὸν θὰ χάρητε μέγα θέαμα. Τὸ Profile House εἶναι τοσοῦτον θελκτικὸς τόπος, ὥστε ἐραστὴς τοῦ γραφικοῦ εὐχαρίστως θὰ διήρχετο ἡμέρας τινὰς ἐν αὐτῷ. Χαίρετε. Περιττὸν νὰ σᾶς συστήσω προσοχὴν διὰ τὸν δακτυλίδιον σας». Ἀκριβῶς δὲ ὅτε ἐπρόκειτο νὰ κινήσῃ ἡ ἀμάξα κυρία τις καὶ κύριος ἦλθον σπεύδοντες καὶ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὀδηγοῦ ἀναρχώμενοι, εἰσῆλθον.

— Ὅποια σωτηρία ἐφώνησεν ἡ κυρία, ριφθεῖσα ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Πόσον εἰμί εὐχαριστήμενη, Γεώργιε, ὅτι τόσον καλῶς διεφύλαξεν — Βεβαίως, βεβαίως ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἐσκόπει νὰ ληστεύσῃ ἡμᾶς.

— Πράγματι ὁ τρόπος αὐτοῦ ἦτο λίαν παρὰ δόξας καὶ λίαν ὑποπτος· ἀλλὰ πιθανόν νὰ ἡπατήθημεν εἰπεν ὁ συνοδός.

— Ὡ, οὐχί, ἀγαπητέ, δὲν ἡπατήθημεν, ἀλλ' ἴσως ἴσως θὰ ἐφόνευεν ἡμᾶς πρὸς τοὺς τοὺς.

— Θὰ ἐφόνευεν ἡμᾶς! ἀνοησία, Μαρία.

Ὅταν ἡ κυρία κατηνύσθη καὶ καθουόχασε μοὶ εἶπεν ὅτι ἐσχάτως πολλὰ ληστεῖαι διεπράχθησαν εἰς θερινὰ ξενοδοχεῖα καὶ μὲ συνεβούλευσε προσοχὴν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔφερον πολυτίμον τι. Τὰς ἀπῆντησα ὅτι λίαν ὑγνωμόνουν αὐτῇ, ἀλλὰ προσεῖχον νὰ μὴ ἐπιδεικνύω τὸν δακτυλίδιον μου. Οὗτοι δ' ἐξηκολούθουν κατόπιν συνομιλοῦντες ἀρκετὰ διασκεδαστικῶς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ἡμέτερον σταθμόν. Ἐκεῖ παρετήρησα ὅτι θὰ διαμείνομεν ἐν τῷ αὐτῷ ξενοδοχείῳ. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα δὲ διαμονὴν ἡμῶν πλείστα ὅσα ἐγένοντο παράπονα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅτι πολλὰ πράγματα ἐκλάπησαν ἐκ τῶν δωμάτων. Μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ ἐν τῷ σιδηροδρομῷ φίλοι μου, κυρία καὶ κύριος Butler, ἐδήλωσαν ὅτι πολυτίμος πόρπη ἐκλάπη ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῶν.

Ἠλλάξα καὶ πάλιν κατοικίαν, πρὸς μεγάλην μου δ' ἐκπλήξιν ἡκολουθούμεν ὑπὸ τῆς καὶ τοῦ καὶ Butler, οἵτινες ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδόλως ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὴν προπέτειαν τοῦ ξενοδόχου καὶ πρὸς μεγάλην μου λύπην εὐρον ὅτι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἦτο καὶ ὁ Δομπινύ. Ὅτε κατήλθον εἰς τὸ γεῦμα, οὗτος ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἔχων τὸ πρόσωπον βεθυισμένον ἐν ἐφημερίδι. Καθεσθεῖσα ἐν ἀποστάσει, προσεποιήθη ὅτι δὲν παρετήρησα αὐτόν, εἰ καὶ ἐγνώριζον, ὡς εἰκός, ὅτι αἱ μικροσκοπικαὶ δίκην ἀστραπῆς λάμψεις τοῦ δακτυλίου μου ἦκιστα θὰ διέφευγον τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Τὸ γεῦμα ἐτελείωσε καὶ ὑπῆγον ἐπὶ τινὰ λεπτὰ εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Πάραυτα μ' ἡκολούθησεν ἐκεῖνος, ἐπλησίασε καὶ εἶπε, ὅτι λίαν ἐχάρη μὲν ὅτι μὲ ἐπανεῖδε, πλὴν καὶ ἐξ ἴσου ἐλυπήθη ὅτι παρήλθον τὰς πέριξ τοῦ Profile House καλλονάς, αἵτινες ἄλλως τε μεγάλως διήγειρον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ. Πάραυτα προσεποιήθη ὅτι πρῶτον ἔβλεπε τὸν Butler καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ὁ πρῶτος ἐβλεπε τὸν Butler καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ὁ δευτερευόμενος αὐτῶν ἦτο ἀσυνήθως ἐνθερμος καὶ ἡ δεξιῶς ἐγκάρδιος καὶ καταπληκτικῶς παρατεταμένη. Οἱ δύο κύριοι ἀπεσφύρησαν εἰς μεμακρυσμένην θυρίδα πρὸς συνομιλίαν, τῆς κυρίας Butler καθεσθείσης παρ' ἐμοῦ.

— Γνωρίζετε τὸν φίλον μας Δομπινύ; ἠρώτησεν αὐτὴ.

— Οὐχί, ἀπεκρίθην.

— Πλὴν εἶδον αὐτὸν συνομιλοῦντα μεθ' ὑμῶν. Εἶναι εἰς τῶν παλαιωτάτων ἡμῶν φίλων. Ἡ λίθος ὑμῶν εἶναι ἐκ τῶν λαμπροτάτων, εἶπε, λαμβάνουσα τὴν χεῖρα μου. «Θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὴν ἴδῃ οὗτος ὅτε καὶ πιθανῶς ἤθελε προσφέρει εἰς ὑμᾶς λίαν μεγάλην τιμὴν δι' αὐτήν».

— Νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ λάβῃ τοσαύτην ἐλευθερίαν ἀπῆντησα ψυχρῶς καὶ μετὰ μικρὸν διηυθύνθη εἰς τὸ ἐμὸν δωμάτιον. Ἦμην ἐν ἀμφισβολῇ περὶ τῆς κυρίας Butler, πλὴν αὕτη, ὁμιλοῦσα, ἐκέκτητο τὸν ἐλκυστικόν, ὅστις διηυκόλυε αὐτῇ τὴν γνωριμίαν τῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ διαμεινόντων. Ἠλπίζον νὰ

συναντήσω φίλους, πλὴν εὖρον ἐπιστολὰς μόνον, πληροφρούσας με ὅτι τὸ ταξείδιον αὐτῶν ἀνεβλήθη ἐπὶ ἐβδομάδα ἢ καὶ δεκαήμερον. Ἐσκεπτόμην πῶς νὰ δαπανήσω τὸν χρόνον, ὥστε νὰ ἦμαι ἀπηλλαγμένη τῆς συνοδίας τοῦ Butler. Ἐνόησα λοιπὸν ὅτι κατελήφθην παρ' αὐτῶν καὶ ἀπεφάσισα εἰς ἄλλην περίπτωσιν νὰ θέσω τέρμα εἰς τοῦτο. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐνῶ ἤμην ἐτοιμὴ πρὸς περίπατον, ὁ Δομπινὺ ἐφάνη καὶ πάλιν, παρατηρῶν δ' ὅτι ἡμεθα μόνον, ἤρξατο λέγων: «Νομίζω κυρία, εἴπατε ὅτι ὁ δακτύλιος ἐκεῖνος ἦτο δῶρον τελευτήσαντος συγγενοῦς;»

Ἐγὼ ἐξεπλάγην, ἀλλ' οὗτος ἐξηκολούθησεν: «Ὁφείλω νὰ σὰς εἴπω ὅτι οὗτος τὰ μάλιστα ὁμοιάζει πρὸς ἓνα τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀπώλεσα πρὸ τινων ἐτῶν».

Ἐσίγησα, ἀλλὰ παρετήρησα αὐτὸν τοσοῦτον προσεκτικῶς κατὰ πρόσωπον, ὥστε πράγματι, ἐκεῖνος ἐν ἀμνηχανίᾳ εὐρεθεῖς, ἀπεστράφη ἐπὶ μικρόν.

— Ὑπὸ τίνας περιστάσεις ἀπώλεσθαι ὁ δακτύλιος περὶ οὗ ὁμιλεῖτε; ἠρώτησα.

Οὗτος δὲ ἐκάθησε παρ' ἐμοὶ καὶ εἶπεν: «Ἀτομόν τι, ἰδὼν με ἐξετάζοντα τοῦτον πρὸ τοῦ ὑελώματος τοῦ κοσμηματοπώλου, ὃς μ' ἐπαρουσίασε τὴν λίθον, ἐκαιροφυλάκτει τὴν ἀναχώρησίν μου ἀπὸ τοῦ καταστήματος· ἐν τῇ γωνίᾳ δὲ σκοτεινῆς στενωποῦ, ὥρμησεν αἰφνιδίως ἐπ' ἐμοῦ, καθόσον ἦτο ἐσπέρα, καὶ μ' ἔσυρε κατὰ γῆς. Κατόπιν ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στόματός μου καὶ μὲ ἐκράτησεν, ἐνῶ ἑταῖρος αὐτοῦ, ἀποσπᾶσας τὴν λίθον, ἀπῆλθεν».

— Καὶ ἡ διασκευὴ τοῦ δακτυλίου ἦτο ὁμοίᾳ τῆς τοῦ ἐμοῦ;

— Ἀκριβῶς τοῦτο θέλω νὰ εἴπω, καθόσον ἡτ' ἰδίον μου σχέδιον.

— Καὶ ποῖος ἦτον ὁ κοσμηματοπώλης;

Οὗτος ὠνόμασε κατὰστῆμα ἐν Βοστώνῃ, μὴ ὑπάρχον πλέον. Εἰς τοῦτο δ' ἐπέστησα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.

— Καλῶς, καλῶς, εἶπεν οὗτος ἀνυπομόνως. Γνωρίζετε ποῖον ἐννοῶ—τοὺς διαδόχους των. Ἀλλὰ μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ ἐρωτήσω, ποῖος κατεσκεύασε τὸν δακτύλιον, ὃν ὑμεῖς φέρετε;

— Εἶναι ξένης κατασκευῆς, εἶπον. «Ἀλλὰ πρὸς τί ἀποβλέπουσιν αἱ ὑμέτεραι ἐρωτήσεις;»

— Ἐνόμισα πολὺ πιθανὸν συγγενῆς τις ὑμῶν νὰ εὕρε τοῦτον καὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἤθέλετε μοὶ ἐπιτρέψαι νὰ ἐξετάσω αὐτόν».

— Ἐὰν ὁ δακτύλιος οὗτος—οὗτος λέγω ὁ δακτύλιος—ἦτο κτῆμα ὑμέτερον, ἀπολεσθεὶς καὶ εὐρεθεῖς, καθ' ὃ ὑμεῖς ἰσχυρίζεσθε ἔδει βεβαίως νὰ ἔχητε νὰ προβάλῃτε ἀποδείξεις ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς βεβαιώσεως ὅτι ἐνομίσαστε αὐτὸν ἰδικόν σας».

— Ὁ φίλος μου Butler, ἤρξατο ἐκεῖνος νὰ λέγῃ

— Ὡ παρκαλῶ μὴ ἀνησυχῇτε αὐτόν, ἀπήντησα, διακλύψατε τοῦτον καὶ ἀπομακρυνθεῖσα. Ὁ Δομπινὺ μὲ παρετήρει ἀγρίως καὶ ἐκρύβη ὀπισθεν τοῦ χάρτου αὐτοῦ. Ἦρχισα μεγάλως ν' ἀνησυχῶ, ἀποροῦσα ὅποιον ἤθελεν εἰσθαι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παραδόξου ταύτης ὑποθέσεως. Ἀπεφάσισα νὰ μὴ φέρω πλέον τὸν δακτύλιον εἰς

τὸ γεῦμα, προσμένουσα τὸ ἀποβησόμενον. Διαπεράσασθαι ἔθεν ταινίαν δι' αὐτοῦ προσέδεσα τοῦτον ἀσφαλῶς κατωθεν τῶν ἐνδυμάτων μου. Τὸν Δομπινὺ εὖρον ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ φοβερώς συνοφρουόμενον ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ὅπερ ἐκράτει. Βεβαίως εἶδεν ἐξαφανισθέντα πάραυτα τὸν δακτύλιον καὶ τὸ ὥχρον αὐτοῦ πρόσωπον κατελήφθη ὑπὸ βαθέος ἐρυθήματος. Ἐνόμισα ὅτι εἶδον ἀνταλλασσόμενα βλέμματα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κυρίας Butler, πολλὴν ἔχοντα τὴν σημασίαν. Αἰφνης αὕτη ἐφάνη λειποθυμοῦσα. Ἐγερθεὶς δ' ὁ σύζυγος αὐτῆς ἔτεινεν αὐτῇ τὸν βραχίονα καὶ ἀμφοτέροι ἐξῆλθον τοῦ δωματίου.

Μετὰ μικρὸν ἀπεχώρησα εἰς τὸν θάλαμόν μου, ἐπιμήκη ὄντα καὶ στενόν, ὁμοιάζοντα μᾶλλον πρὸς λωρίδα δωματίου, κείμενον δὲ ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι πρὸ κοινοῦ ἐξώστου. Τὸ παράθυρόν μου ἦτο ἀνοιχτόν, ἐξεληθούσα δὲ παρὰ τὸν λεπτόν παγετόν τῆς ἐσπέρας, εἶδον τὴν κυρίαν Butler καθήμενὴν εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπ' ἐμοῦ (καθόσον τὸ δωμάτιον αὐτῆς ἔκειτο ἀμέσως μετὰ τὸ ἰδικόν μου) καὶ θεωμένην τὰ ὄρη ἀβληχρῶς κεχρωματισμένα ὑπὸ τὰς ἐρυθρὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου. Μὴ δυνηθεῖσα νὰ κρατηθῶ ἠρώτησα αὐτὴν ἐὰν εἶχε κάλλιον ἀλλ' αὐτὴ, μηδαμῶς πτοηθεῖσα, μὲ ἐπλησίασε· μοὶ εἶπεν ὅτι ἐξωογόνησεν αὐτὴν ὁ δροσερὸς ἀήρ καὶ, στραφείσα ὡσεὶ τυχαίως πρὸς τὸ ἐμὸν δωμάτιον, ἐφώνησεν: «Ἀγαπητή μοι! φαίνεται προτιθεμένη νὰ μετοικήσῃ. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἦσαι τόσον σκληρὰ, ἀγαπητή μοι, ὥστε νὰ δραπετεύσῃς ἐγκαταλείπουσα ἡμᾶς».

— Τοῦτο δὲν ἤθελε σὰς λυπήσει μεγάλως, ἀπεκρίθη ψυχρῶς. Ἐσκόπευον ν' ἀναχωρήσω εἰς τὰς ὀκτῶ τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν. Προπαρκασκευασθεῖσα δὲ καὶ θέσασα τὸν δακτύλιον εἰς τὸν δάκτυλον μου κατεκλίθην. Πλὴν ἐφ' ἀντάσθη ὅτι τὸ μέτωπόν μου προσεφάετο καὶ βαρέως ἀνέπνεον ἐνῶ συγχρόνως παράδοξος ἀνυπόφορος ὀσμὴ μὲ περιέβαλεν. Ἠκροώμην, ἐκινεῖτο ἡ κλίνη μου. Τί τὸ κινούμενον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου.

— Ποῖος εἶν' ἐκεῖ, ἐπρόφερον μετὰ δυσκολίας. Ἦνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς, προσπαθοῦσα νὰ διακρίνω ἐν τῷ σκοτεινῷ δωματίῳ. Ἦ δύναμις τῆς ὀράσεως ἐχάθη καὶ παράδοξος αἰσθησις ὑπεισήρχετο δι' ἐνὸς ἐκάστου τῶν νεύρων. Ἐν τῇ φρίκῃ μου προσεπάθουν νὰ κραυγᾶω—νὰ ἐγερθῶ.—Εἶχον τὴν θέλησιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν δύναμιν νὰ πράξω τοῦτο. Μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου κατῴρθωσα νὰ ἐγείρω τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ πάραυτα κατέπεσον πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ ὀγκῶδες βάρος μοὶ ἐπίεζε τὰ στήθνα. Ἦκουσα ὅμως φωνὴν καθαρῶτάτην μάλιστα, πλὴν σιγῆς καὶ ὀργῆς· ἐκεῖνος μὲν—ὁ Δομπινὺ—εἶπεν. «Ἀφήσατε τὸ ἔργον σας ἡμιτελές» καὶ αὕτη—ἡ κ. Butler—ἀπεκρίθη: «Ἀλλά τὸν δακτύλιον, ἀλλὰ μὴ βλάβῃς αὐτήν».

Ἐπειράθην νὰ κινήθω καὶ ἐκ δευτέρου ἠσθάνθην τι πίπτον ἐπὶ τοῦ προσώπου μου. Ὡ! ὅποια δυσώδης ὀσμὴ—ὅποια ψυχρὰ καὶ ὑπεισδύουσα ἀδυναμία. Ἐνόμιζον ὅτι ἀποθνήσκω. Ἦμην ξένη τοῦ κόσμου. Ὅταν δὲ πάλιν ἐν μέρει συνῆλθον ἤκουον εἰσέτι ψίθυρον. Χεῖρ τις ἐπίεζε τὸν καρπὸν τῆς ἐμῆς χειρὸς, ἠκούσθησαν δὲ αἱ λέξεις.

«Τοῦτο ὠφέλησεν αὐτήν. Βλέπετε, ἀναλαμβάνει.»

Ἀλλ' αὕτη δὲν ἦτο ἡ αὐτὴ φωνή. Ἦνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς. Ὁ ἡλῖος ἔλαμπεν ἡ δὲ προσήνης μορφή τῆς ξενόδοχου ἔκλινεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου.

— Εἰσθε καλλίτερον τώρα, δὲν εἰσθε καλλίτερον;—ἠρώτησεν.

Δὲν ἠδυνάμην νὰ ὁμιλήσω καὶ ἠπόρουν ἐὰν ἐκεῖνο, ὅπερ εἶδον, ἦτο πραγματικόν ἢ ἀπλοῦν ὄνειρον. Ἀνεγνώρισα τὸν ἱατρὸν, ὃς ἐξήταζε τὸν σφυγμόν μου, εἰς τὰς ἐρωτήσεις ὅμως αὐτοῦ δὲν εἶχον οὔτε δυνάμεις, ἀλλ' οὐδὲ διαθέσιν ν' ἀποκριθῶ· ἀλλ' ἡ αἰσθησις τῆς ἐπανερχομένης ζωῆς οὐ δὲν μόνον ἀνώδυνος, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ εὐχάριστος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπῆλθε μοι ἀμυδρά τις ἀνάμνησις τῶν συμβεβηκότων τῆς νυκτός.

— Ποῦ εἶν' ὁ ἀδάμας; ἠρώτησα.

— Θὰ σὰς ἐχάθῃ, φοβοῦμαι κυρία, εἶπεν ἡ ξενόδοχος. «Αἰσθάνεσθε ἀρκετὰ καλὰ ἐαυτὴν ἵνα εἴπητε εἰς ὑμᾶς τί τὸ προξενῆσαν τὴν ἀδυναμίαν ταύτην; κατὰ πρῶτον ἐφοβήθημεν μὴ ἦτο θάνατος».

— Οὐδὲν γνωρίζω—οὐδὲν ἐνθυμοῦμαι, εἰμὴ ὅτι αἱ αἰσθησεις μου βαθμηδὸν κατενικῶντο ὑπὸ δυσαρέστου τινὸς ἀναθυμιάσεως. Ἀλλὰ ποῦ εὕρισκοντο ἐκεῖνοι οἱ Butler καὶ ὁ Δομπινὺ; «Ἀπῆλθον, κυρία· ἔλαβον τηλεγράφημα τὴν νύκτα, ὑποχρεῶσαν αὐτοὺς ν' ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως—μόλις εἶχον καιρὸν ἵνα προφθάσω τὸν νυκτερινὸν σιδηρόδρομον. Ἡ κυρία ἰδίως ἦτο λίαν ἀνυπόμονος νὰ σὰς ἀποχαιρετίσῃ καὶ ἐδοκίμασε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν σας δύο—τρεις φορές».

— Λοιπὸν δὲν ἦτο ὄνειρον, λοιπὸν—οὔτοι ἦσαν οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ δωματίῳ μου.

Ὅτε ἡ θαλαμηπόλος μοὶ εἶπε τοῦτο, συνέλαβον ὑπονοίας περὶ αὐτῶν, εἶπον, καὶ ἐστὲ βέβαιος, ἱατρὲ ὅτι ἐξ αὐτῶν τις θὰ ἐλῃστευσε καὶ ὑμᾶς.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπῆρχε γραμματίον ἀπευθυνόμενον πρὸς ἐμέ. Μοὶ ἐνεχειρίσθη καὶ παρεκάλεσα τὸν ἱατρὸν ν' ἀναγνώσῃ τοῦτο. Εἶχε δὲ ὡς ἐξῆς:—Ἀγαπητή κυρία—Νομίζω ὅτι χάριν ὑμῶν δὲν θέλετε κραυγᾶσαι ὅταν ἐγερθῇτε, οὐδὲ θὰ εἴπητε ὅτι διέπραξα ληστείαν, προσθέτων τῇ συλλογῇ μου ἀδάμαντα, ὅστις, μολονότι ἐφέρετε αὐτόν, οὐχ ἦττον ὅμως δὲν ἀνῆκεν εἰς ὑμᾶς. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνεγνώρισα τοῦτον ὡς καὶ ὑμᾶς τὴν ἰδίαν ἀμέσως μετὰ ταῦτα, ὥστε οὐδόπως ἔδει νὰ ἐλπίζετε ὅτι ἤθελον σὰς ἐπιτρέψαι νὰ κατέχητε λίθον, μίαν τῶν λαμπροτάτων τῶν μέγεθος ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε πιθανῶς ὑπῆρχαν, ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς εἰκοσι λιρῶν στερλινῶν, ἃς ἐστοίχισεν εἰς τὴν θείαν σας. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἐσωκλείω, ἀποστερῶν ὑμᾶς τὴν εὐκαιρίαν, ἣν νομίζω εὐχαρίστως θὰ ἐξμεταλλεύεσθε—νὰ λέγητε, τούτεστιν, ὅτι ἐληστεύθητε.—Ὅπως ὑμέτερος Κάρλος Ἐδουάρδος Δομπινὺ».

— Ὡ τὸν κακοῦργον ἐφώνησεν ὁ ἱατρός. Ἀλλὰ τί ἐννοεῖ λέγων δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλπίζετε ὅτι θὰ ἔχητε τὸν ἀδάμαντα ἐκεῖνον ἀντὶ εἰκοσι στερλινῶν;—

Ἐξέστην ἐπὶ τούτῳ φοβηθεῖσα συκοφαντίαν κατὰ τοῦ εὐφύμου ὀνόματος τῆς θείας μου. «Σχεδὸν πρὸ ἐπτά ἐτῶν, ἀπεκρίθην, ἐπέβαινον ἀμάξης μετὰ τῆς θείας μου ἐν Βοστώνῃ, ἐν δὲ μόνον πρόσωπον ἐν αὐτῇ,

ἀνὴρ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος, ἦτο πάντῃ ἀγνωστον εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εἶχεν ἀρκετὴν εὐγένειαν, ὥστε ν' ἀποδώσῃ νόμισμα, πεσόν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς θείας μου. Μετὰ τὴν ἡμετέραν ἀφίξιν εἰς τὸν σταθμὸν ἡ θεία μου παρετήρησεν ὅτι τῆς ἐκλάπη τὸ βαλάντιον, περιέχον λεπτά τινα καὶ εἰκοσάλιρον γραμμάτιον. «Ἔστω» ἐφώνησεν ἡ θεία μου ἀνακαλύψασα τὸ δυστύχημα, εἰμὶ εὐχαριστημένη ὅτι δὲν μοῦ ἀφῆρεσε τὸν ὄμμαθόν τῶν ἰδιαιτέρων μου κλειδῶν καὶ, ἀποσύρσας τοῦτον ἐκ τοῦ θυλακίου αὐτῆς, παρετήρησε θαμβωτικόν τὴν λαμπρότητα καὶ ἐξηρτημένον ἐκ τοῦ κρίκου τῶν κλειδῶν λαμπρὸν ἀδαμάντινον δακτύλιον. Ἐπὶ δύο ἔτη συνεχῶς ἐδημοσιεύετο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀγγελία περὶ αὐτοῦ· πλείστοι ἐπαρουσιάσθησαν ἐκζητοῦντες καὶ ἀπαιτοῦντες τοῦτον καὶ πολλὰ εὐφυᾶ τεχνάσματα ἐδοκιμάσθησαν πρὸς κατοχὴν αὐτοῦ· ἀλλ' ὡς πρώτην δοκιμὴν ἰδιοκτησίας ἀπῆλθον νὰ μοὶ εἴπωσιν ἀκριβῶς τὴν ἐπιγραφὴν, ἥτις εὕρισκετο ἐσωθεν τοῦ κρίκου τοῦ δακτυλίου. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐκζητούντων αὐτὸν κατῴρθωσε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶχεν ὡς ἐξῆς: A ma belle Adèle, Eugène de M. Περὶ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπεφάσισεν ἡ θεία μου νὰ φέρῃ αὐτὸν πάντοτε καὶ ἐπὶ τέλους ἐδόθη εἰς ἐμέ. «Τίς εἰξεύρει» εἶπεν αὕτη, ἂν ἐπὶ τέλους ὁ δακτύλιος οὗτος δὲν ἀποδοθῇ ἡμέραν τινὰ τῇ νομίμῳ αὐτοῦ ἰδιοκτητρίᾳ La belle Adèle».

Ποτὲ δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἤθελε καταλήξει οὕτως ὥστε νὰ λάβῃ κατοχὴν αὐτοῦ ὁ βαλάντιοτόμος.

Ἡ ἐπιτήδευσις τῆς τιμιότητος αὐτοῦ ὁπωσδήποτε ὅτι ἀποτίει μοὶ τὰς εἰκοσι στερλίνας, δέον νὰ προῃληθῇ ἐκ κακεντρεχοῦς θελήσεως τοῦ νὰ μὲ φέρῃ εἰς δυσκολον θέσιν, καθόσον, ἐξετασθέντος τοῦ χαρτονομίσματος, ἀποδείχθη ὅτι ἦτο ἐν τῶν τριῶν, ἅτινα ἐκλάπησαν ἀπὸ τοῦ ἱατροῦ τὴν προηγουμένην ἐσπέραν.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΟΛΓΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν*

Τρίτη καὶ τελευταία ἐν εἰδη μελέτης ἐπιστολὴ περὶ τοῦ θέματος τούτου μετὰ τὴν τοῦ Παύλου Μανταγκαζα ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἐξαίτησμένου τὴν ἐν τῇ ζητήματι τούτῳ γνώμην εἰδικῶν σοφῶν ἢ τοῦ καθηγητοῦ Γουλιέλμου Φερρέρου (Guglielmo Ferrero), ἀνδρὸς ἀγοντος τὸ 23ον ἔτος τῆς ηλικίας, ὅστις δὲ ὡς συντάκτης πολλῶν ἐν ἐπιστημονικαῖς Ἐπιθεωρήσεσι δημοσιευθεισῶν ψυχολογικῶν καὶ παθολογικῶν πραγματειῶν ὡς καὶ περὶ κακοεργημάτων καὶ ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιος συνεργάτης τοῦ Λομβρόζου ἐν τῷ ἄρτι εἰς φῶς προεβόλντι ἔργῳ αὐτοῦ «Ἡ γυνὴ

*) Ἰδε ἀριθ. 41, σελ. 808—809.

ως ἐγκληματίας» — ὅπερ μεγάλην θά ἐμπούνησιν αἰσθῆσιν, ζωνρὰς θά προκαλέσῃ συζητήσεις καὶ πολεμικὴν, ὡς ἐκ τοῦ πλούτου δὲ τῆς ἀξιολόγου ἐν αὐτῷ ὕλης μεγάλως θά κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων — ἐκτίθετο σπουδαίαν φήμην, εἶναι διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βονωνίας, ἐκ προτιμήσεως ὅμως καὶ μετὰ ζήλου ἐπιτίθεται εἰς τὴν μελέτην τῶν φιλοσοφικῶν ἔργων. Ἡ ἐξῆς σύντομος καὶ ἀπλή μελέτη, ἐκ τοῦ καλὰ μὲν αὐτοῦ ἀπορέουσα, μαρτυρεῖ περὶ τῶν δωρημάτων πρωτοτυπίας, ὧν εὐμοιρεῖ καὶ περὶ τῆς διανοητοῦς διανοίας τοῦ νεοῦ σοφοῦ. Ἰδοὺ τί γράφει:

« Ἐπιστέλλων ὑμῖν τὴν αἰτηθεῖσαν μελέτην περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ φιλήματος, ἐπαφίμην ὑμῖν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ δημοσιεύετε αὐτήν. Δέξασθε τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς τοῦ τὴν ὑμετέραν χεῖρα θλίβοντος

Γουλιέλμου Φερρέρου.

Ἐν Βονωνίᾳ τῇ 8]20 Ἀπριλ. 1893».

Γ'.

« Ἡ ὑγιεινὴ εἶναι ἀναμφιδόλως ἡ ἐξοχωτάτη καὶ φιλανθρωποτάτη τῶν ἐπιστημῶν· ἂν ὅμως ἐξακολουθήσῃ τηροῦσα ἢ ἐπ' ἐσχάτων ἔταμεν ὁδὸν θά καταντήσῃ ν' ἀποδῇ νέον εἶδος ἀσκητικῆς: ἡ ἀσκητικὴ τῆς ὑγείας καὶ ἡ ὀρθοκεία τῆς ἀπολυμάνσεως. Ὁ νέος Σατανᾶς αὐτῆς εἶναι τὸ μικρόβιον. Πρὸς ἀποκάθαρσιν δι' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μικροβίου προκηρύσσει τὰς αἰσθηματικώτερας ἀπαρνήσεις καὶ ἥδη καὶ αὐτὸ τὸ φίλημα θέλει ν' ἀποκλείσῃ τῶν ἀνθρώπων συνηθειῶν.

« Ἀναμφιδόλον ὅτι ἡ ἀμοιβαία τῶν χειλέων ἐπαφὴ ὑποδοθεῖ τὸ ἔργον τῶν μικροβίων· ἀλλ' ἀκριβὲς τοῦτου ἕνεκα τὸ φίλημα θά παραμείνῃ φυσικὴ, φυσικωτάτη ἀνάγκη τῶν ἀνθρώπων, μὴ δυναμένη νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ κόσμου. Ἡ φυσικὴ βάσις τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ αἰσθησις τοῦ πλούτου τῶν αἰσθημάτων, δημιουργουμένη διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν χειλέων π. χ. Ταῦτα δὲ συνεννοῦται κατόπιν — ἀναλόγως τῶν προόδων ὑπερτέρας ἀναπτύξεως τῶν ζωικῶν εἰδῶν — σείρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλων αἰσθημάτων, κλίσεως, τρυφερότητος, ἀφοδιώσεως, ἄτινα, ἀλλήλοις συννηωμένα, δημιουργοῦσι τὴν μεθυσιτικὴν διὰ τὴν αἰσθησιν, ἔξοχον καὶ θελκτικὴν ψυχικὴν διάθεσιν τοῦ ἔρωτος.

« Ἐν πᾶσι τὸ φίλημα — καὶ τοῦτο μάλιστα τοσοῦτω σφοδρότερον ὅσῳ ἀνώτερος εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς τελειότητος καὶ τῆς ἀναπτύξεως, ἐν ᾗ εὐρίθεται ὁ ἄνθρωπος — κατέχει τὴν ὑπερτάτην θέσιν. Παρὰ πᾶσι τοῖς ἔρῳσι δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἀδιάκοπον καὶ ὁμοιόμορπον αἰτησιν ἀφῆς, ἔστω καὶ διὰ χειρῶν χειροκτιοφῶρων ἢ ποδῶν, φερόντων ὑποδήματα.

« Ἡ ἰδέα τοῦ αἰσθηματος ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν αἰσθησιν τοῦ ἔρωτος, ἣτινι ἀνατίθεται ἡ σπουδαιοτάτη τῶν ἐνεργειῶν, διότι αὐτὸς οὗτος ὁ ἔρως εἶναι, κατὰ βάθος ἐξεταζόμενος, οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀπόλαυσις τοῦ αἰσθηματικοῦ πλούτου, συνεπεία τοῦτου δὲ πᾶσαι αἱ αἰσθηματικαὶ ἐντυπώσεις συντελοῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τελείως εἰς ἱκανοποίησιν τῶν ἐρωτικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν.

« Τὸ ὅτι λοιπὸν ἐν τοῖς ἀνωτέροις ὑποδείχθησιν, ἅτινα δύναται τις ν' ἀποκαλέσῃ δευτεροβάθμια εἰδῆ ἔρωτος, τὸ φίλημα τὴν ἐξοχωτέραν κατέχει θέσιν, τοῦτο εὐχερὲς ἐξηγεῖται, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ αἰσθητικότης εἶναι ὅλως ἐκτακτὸς ἐν τοῖς χεῖρα καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν αἱ αὐτῶν ἀπολαύσεις εἰς ζωηρότεραι καὶ πολυτιμότεραι . . . . .

« Ἄν ἥδη προβῶμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προτιμήσεως ὅτι τὸ φίλημα δὲν ἀποτελεῖ διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ τὴν πλήρωσιν πραγματικῆς ἀνάγκης, πρὸς τί νὰ θεσπισθῇ σκληρὰ ἀπαγορεύσεις ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἐνυπάρξεως κινδύνου ἐν τῇ πραγματώσει αὐτοῦ; Πᾶσαι αἱ ἀνθρώπινοι ἀνάγκαι καὶ αὐταὶ αἱ ἀναγκαιόταται, ὡς ἡ τῆς τροφῆς, συνεπύγονται κινδύνους. Ἡ τροφή, ἣν λαμβάνομεν, τὸ ὕδωρ, ὅπερ πίνομεν καὶ δι' οὗ νιπτόμεθα δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι μικρόβια ἱκανὰ νὰ γεννήσωσι νοσήματα. Τί ὅμως θά ἐλεγέ τις περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὅστις ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων θά συνεβούλευεν ἡμῖν ἀποχὴν ἀπὸ τροφῆς καὶ ποτοῦ;

« Εἶπον ὅτι ἡ ὑγιεινὴ ἀπειλεῖ νὰ καταστῇ νέον εἶδος ἀσκητικῆς, πράγματι δὲ αἱ δῆθεν λογικαὶ συνστάσεις πολλῶν ἱατρῶν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ διδάγματα ἐνίων διδασκάλων τῆς ἀρετῆς.

« Ἀντὶ νὰ εἰπωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον:

« Ἀγάπα ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοὺς ὁμοίους σου, ἀλλὰ πρέσχε νὰ προφυλαχθῇς ἀπὸ τὰς κακίας αὐτῶν καὶ ἄπεχε τῶν πειρασμάτων » εἶπον αὐτῶν: « Ἐγκατέλειπον τὸν κόσμον, παραιτήσων τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἐξαγριώθητι καὶ δὲν θ' ἁμαρτήσῃς ».

« Οἱ δὲ νεώτεροι ὑγειονομοὶ ἀντὶ νὰ εἰπωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον: « Ἰκανοποιήσων τὰς ὑπερτάτας καὶ λεπτοτάτας ἀνάγκας σου, μὴ ὅμως λησμονεῖς ἐν τούτῳ τὴν ἀγνότητα τοῦ ἔξω καὶ ἔσω ἀνθρώπου σου, ἵνα μὴ ἡ ἱκανοποίησις ἐκείνη νοσημάτων πρῶτονός σοι γέννηται » λέγουσιν αὐτῶν:

« Ἄπεχε πάσης ἀπολαύσεως καὶ οὐδέποτε νοσήσεις: βεβαίως ἔσθ' ὁ δυσμοιρότατος τῶν ἀνθρώπων, μέχρι θανάτου ἐπὶ τῆς γῆς θά ταλαιπωρηθῇς, ἀλλ' ἔσθ' ὑγιής καὶ πρὸ παντός θά ζῇς κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ὑγιεινῆς ».

Ἐπιστολὴ G. FERREU.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

« Ἐγεννήθην ἐν ἔτει 18 . . . ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ἀκριβὲς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Τοῦτο ἀρχὴ γένητο ἀπλή σύμπτωσης! Πολλὰς αἱ ἐξημνέμαι φαντασίαι καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν συμβεβηκότων μεγαλοποιούσιν. Ἴσως ταῦτ' οὐ συμβαίνει καὶ ἐν ἐμοί.

Τὰς ὀλίγας τοιαύτας δὲ γραμμὰς χάρασσε οὐχὶ κατὰ τὸν συρμόν, μιμουμένη τὰς ἀριστοκράτιδας τῆς ἐσπερίας δεσποινίδας. Ἄλλ' ὅπως προσπαθῶν ἂν δύναμαι, νὰ γνωρίσω ἐμαυτὴν· διὸ γράφω οὐχὶ ὡς περὶ ἐκείνης ἡμερολόγιον, ἥτοι περιγραφὴν γεγονότων τοῦ

(Ἰδε ἀριθ. 41, σελ. 809—812.)

βίου μου, ἀλλὰ αὐτοβιογραφίαν, ἥτοι σκιαγραφὴν γεγονότων τοῦ βίου μου, αὐτοβιογραφίαν, ἥτοι σκιαγραφίαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκθέσιν τοῦ ψυχικοῦ μου βίου καὶ τῆς δράσεως. Θὰ προσπαθῶ δὲ νὰ γράψω τὴν ἀλήθειαν, μὴ ἐπηραζομένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Ἄλλως τε ἐν ὅσῳ ζῶ οὐδεὶς θέλει ἀναγνώσει τὰς γραμμὰς ταύτας».

Ἐνταῦθα ὁ νέος διέκοψε τὴν ἀνέγνωσιν, ἐλαφρὰ τύψας ἡνέγκασιν αὐτὸν νὰ σταματήσῃ. Ἄλλως τε δὲ εἶχεν ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ μικρόν, ἵνα θυμώσῃ διὰ τὴν πρωτότυπον ἐπινοήσιν τῆς καρσιδός. Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπανελάθε τὴν ἀνέγνωσιν.

« Ἡ ἐπιχείρησις μου αὕτη ἀποδείκνυσιν ὅτι ὀλίγον ἐκκεντρικὸς ἐστίν ὁ χαρακτήρ μου, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτό με εὐχαριστεῖ, ὅτι δὲν εἶμαι ὡς πᾶσα ἄλλη νεανίς, ἀκολουθοῦσα τοῖς συνήθεσι τύποις τοῦ βίου τοῦ κοινωνικοῦ. Μάλιστα οἱ τύποι μοὶ ἐμπροσθεν ἀντιδρῶν. Δὲν εἶμαι λοιπὸν συνήθης, δὲν κείμαι ἐπὶ τοῦ μηδενικοῦ, ἀλλ' εἰς θέσιν διέφορον· ἴσως κάτ' ὥθεν αὐτοῦ, τοῦτο μοὶ εἶναι ἀδιέφορον· ἐγὼ δύναμαι νὰ φαντασθῶ εὐρίσκουμαι ἄνωθεν, ὡς οἱ κἄτοικοι τῆς γῆς ἐν καιρῷ νυκτός φαντάζονται ὅτι εὐρίσκονται ἄνωθεν τῶν ἀντιπιδῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ πράγματι εἰσὶ κἄτ' ὥθεν αὐτῶν. Εὐχεστούμαι μόνον ὅτι δὲν εὐρίσκουμαι ἐπὶ τοῦ μηδενικοῦ.

« Καὶ δὴ ἔλθωμεν εἰς μερικότητα: ἐν πρώτοις εἶμαι ὑπερήφανος ἐκ φύσεως, ὁδὸν ὅτι ἡ ἰδιοσυγκρασίᾳ μου τοιαύτη εἶναι, ὥστε νὰ εἶμαι ὑπερήφανος οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ εὐχεστούμαι νὰ ἀκούω τὴν προσωρινὴν ταύτην, δὲν εἶναι παρὰ ὅσον! καὶ ὅμως τοιαύτη ἐπλήσθη. Ἄλλὰ δὲν εἶμαι ἀλαζών, δὲν εἶμαι κοῦρη. Καὶ τοῦτο λέγω οὐχὶ ὑποκειμενικῶς, διότι ἴσως ὁ ἐγωισμὸς δὲν μοὶ ἐπιτρέπει ἵν' ἀνακαλύψω ἐλαττώματα ἐν ἐμαυτῇ. Ἄλλὰ πράγματι, ἂν τις με σπουδάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον, θὰ ἴδῃ ὅτι δὲν εἶμαι κοῦρη· ὥστε ἡ γνώμη ὅτι οἱ ὑπερήφανοι εἰσὶ κοῦροι ἐν ἐμοὶ δὲν ἀληθεύει, ἐκτός ἂν σφάλωμαι περὶ τὸν ὅρον ὑπερήφανος. Ἄλλὰ πῶς νὰ μεταβάλω αὐτόν; διὰ τοῦ μεγάλου πρεπῆς; Πλὴν τοῦτο ἤθελεν εἶναι ἴσως ὑπερβολικόν καὶ τότε δὲν ἐπιτυχάνω τῆς ἀληθείας.

« Πρὸς τοῦτοις εἶμαι ὁρμητικὴ λίαν. Ὅταν δῶλον ὅτι διανοηθῶ τι, σπεύδω πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ χωρὶς τὰ ἐπικυλῶντα νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν. Τοῦτο μοὶ ἤθελε προσενηθῇ δυστυχῆματα. Ἄλλ', ἄγνοῶ πῶς ὁ ἀσθὴρ μου με εὐνοεῖ καὶ με βοηθεῖ, ὥστε ἄχρι τοῦδε οὐδὲν τοιοῦτό μοι συνέβη.

« Παράδειγμα: Ἡμέραν τινὰ ἐπῆλθον ἀπὸ βράχου τεσσάρων ἕως πέντε μέτρων ὕψους καὶ τοῦτο ἵνα συλλέξω λίαν πεταλοῦδα. Κατὰ καλὴν μου τύχην ἐκράτου ἀνεξήγητον, τοῦθ' ὅπερ σπανίως συνήθιζω, τοῦτο κατέστησεν ἐλαφρὸν τὴν πτώσιν μου. Ἄλλοτε ἐπέθην ἐναντίον φοβεροῦ ὄψεως καὶ ἐφόνευσα αὐτόν μετὰ πολλοὺς κινδύνους, ἐν ᾧ κἄλλιστα ἐδυνάμην ν' ἀπορύγῃ τὴν συνήθειάν μου. Τέλος καθ' ἐκάστην περιφέρωμαι ἀνὰ τὰ δάση μὴ προυμένη ἀπὸ ἐπικιν-

δύνους συναντήσεις. Προχθὲς ἔτι δὲς ἐπυροβολήσα κατὰ ἀθήου χωρικοῦ, διότι δὲν μοι ἀπήντησεν ἐρωτηθεὶς τίς ἦτο· εὐτυχῶς αὐτὸς διέφυγε τὰς βολὰς μου.

« Δὲν εἶναι λοιπὸν παρὰ ὅσον ὁ χαρακτήρ μου; Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔχω καρδίαν λίαν εὐαίσθητον, συμπαθῶ, λυποῦμαι καὶ δακρύω πολλάκις.

« Ἀπὸ τίνος χρόνου αἰσθάνομαι ἐπιθυμίαν ἀσθεστον ἀγνώστου τινὸς ἄγαθοῦ. Ποθῶ, αἰέποτε ποθῶ, τι; ἄγνοῶ, ποθῶ τὸ ἄπειρον, τὸ ἄγνωστον, τὸ θεῖον, τὸ ἀνέφικτον ἴσως. Νομίζω ὅτι ποθῶ τῆς φύσεως τὰς καλλονάς, διὸ καὶ σπεύδω πρὸς ἀπόλαυσιν αὐτῶν. Ἄλλ' αὕτη ἡ ἀπόλαυσις δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἄπειρόν μου πόθον. Ὡς ἐκ τούτου πολλάκις βυθίζομαι εἰς ῥέμβην καὶ προσπαθῶ νὰ εὕρω τὸ ἀντικείμενον τῶν πόθων μου. Ἀδύνατον, δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ γῆ δὲν ἐγέννησεν αὐτό, εἶναι οὐράνιον. Νομίζω ὅτι, ἂν ἐδυνάμην νὰ ἀνέλθω ὑψηλὰ, ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν θά ἐπετύγγανον αὐτοῦ.

« Λατρεύω τὸ καλὸν ὑπ' ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ὀφείας καὶ ἐπειδὴ τὸ καλὸν εἶναι σπάνιον, ὀλίγα εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας μου. Νομίζω ὅμως ὅτι, ἂν ποτε εὕρω τὸ ποθοῦμενον, αὐτὸ θέλει ἀπορροφήσῃ πᾶσαν τὴν ἀγάπην μου καὶ τὴν λατρείαν· διότι φαντάζομαι αὐτὸ ὡς τὸ ἄκρον καλὸν τὸ περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ κατ' ἕκαστον καλόν. Καὶ ἐπειδὴ τοιοῦτό τι ἐπὶ γῆς δὲν ὑπάρχει, ἀπελπιζομαι ὅτι θά ἐπιτύγῃ ποτὲ τούτου. Καὶ ἐν τῷ ἀπελπισμῷ τὸ βλέμμα στρέφω πρὸς τὸν οὐρανὸν δεομένη· νὰ δέσμη, διότι ὑποφέρω, διότι ἐν ἐμοὶ ἐνυπάρχει ἡ κατὰ τὴν φύσιν μου· διότι ποθοῦσα τὸ ἀνέφικτον φθίνω.

« Ἄλλ' ὁ οὐρανὸς παρέχει μοι ἐλπίδας καὶ οἶονει φωνή τις ἀκούεται λέγουσα: «ἐλπίζε»! Ἰδοὺ λοιπὸν ἐλπίζω.

Ἀρχὴ γὰρ ἂν ἤμην χωρὶς πτωχή, ἀρχὴ γὰρ ἀπλὴ ἀπαιδεύτος ἂν ἤμην, — Ἄλλ' ἐγὼ ἡ ἰδία — ἤθελεν οὕτω μορφωθῇ ὁ χαρακτήρ μου; Ἀρχὴ γὰρ ὁ χαρακτήρ ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἐξαρτάται, ἡ αἱ περιστάσεις οὕτως, ἡ ἄλλεως τοῦτον διαπλάττουσιν; Οὐδὲν περὶ τούτων ἐκ πείρας δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, διὰ τοῦτο καὶ περὶ οὐδενὸς ἀποφαίνομαι μετὰ θετικότητος. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ πηγὴ τῆς ἀνίας μου κείται ἐν ἐμοὶ αὐτῇ, ἀλλὰ προσκτηθεῖς ἡ φύσει μοι ἐμφυτευθεῖσα, τοῦτο ἄγνοῶ.

« Ψυχρὰ συνήθως φαίνομαι, ἀλλ' ὅμως θερμότητι εἶναι ἡ καρδίᾳ μου. Εἶναι ἡφαίστειον κεκαλυμμένον ὑπὸ πάγου, ἡ τῆξις εἶναι ἰσχυρὰ ἐν αὐτῇ ἀλλὰ δὲν ἐξωτερικεύεται διὰ λόγων, ἡ ἐκφράσεων. Δὲν ἐξεμεῖ τὴν λάβαν ἡ καρδίᾳ μου, μεταβάλλει ταύτην εἰς νέφη ἁερῶν εἰς ἀτμούς καὶ οὕτοι ἐξέρχονται ἐν εἰδει στεναγμῶν, οὓς ἐξογκούμενον τὸ στῆθος μου πολλάκις μέχρι διαρρηξέως ἀφίει ἐλευθέρους νὰ ἐξέρχωνται.

Καὶ τοιαύτη οὖσα ἐπιδίδομαι ἀπλῆστως εἰς τὴν ἀνέγνωσιν. Θυμώζω δὲ πρὸ πάντων τούτων . . . . .

Ἐνταῦθα ἐτελεύτα τὸ χειρόγραφον.

Ε'.

Η εντύπωση.

Ο νέος ἔσται ἐννεός. Ἡρξάτο νὰ σκέπτηται, νὰ ἀπορῇ, νὰ θυμιάζῃ. Καὶ πάλιν ἐπανεγνώ πλέον ἐπισταμένως. Προσεπᾶν νὰ εἰσδύσῃ, νὰ ἐμβαθύνῃ, νὰ ψυχολογήσῃ, τὸν νοῦν αὐτοῦ πρὸ πάντων ἀπησχόλησαν οἱ στίχοι, οἵτινες περὶ τοῦ πόθου τῆς ἀνέφερον.

ΜΕΝ. Η. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΥΓΙΕΙΝΗ.—Ἡ ἀντοχὴ τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας εἰς τὰς χαμηλὰς θερμοκρασίας.—ΟΥΣΙΚΑ.—Τὸ πωκτικὸν τῶν μετῶν καὶ μεταλλικῶν ἐξιδίων (ὁπότενιμα Η. Moisan).—Φωτοβολία πυριμάχων σωματίων (J. Violle).—ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΙΚΑ.—Ο γαστρονομὸς τῆς πυρολαμπίδος (J. D.).—ΔΙΑΦΟΡΑ.—Ἐκδρομὴ εἰς τὰς νοτίους θαλάσσας.—Διαγώνισμα εἰς ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρείας τῆς Βασιλικῆς.—Τὸ κέντρον τῆς μελισσῆς ὡς θεραπευτικὸν τοῦ ὀξέος βρουματισμοῦ μέσον.—Καταδύματα πειρῶν τοῦ Sagalien (Σιδηρία).—Τὸ ἀνθρώπιον Gignitic.—Μορφολογικὴς ἱστορίας τῶν Παρισίων.—Τὸ ἐν Παρισίοις Συνέδριον πρὸς πέναντι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας.—Ταχὺς ἀμερικανικὸν σιδηροδρόμον.—Ἡ δημοκρατία τῆς Κολομβίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος τοῦ 1892—93, ὁ κ. Uffelman ἐγκατέλειπεν εἰς πῆξιν ζωμὸν ἐν ᾧ ἐκαλλιέργετο τὸ μικροβίον τῆς χολέρας, ἀφαιρὼν καθ' ἑκάστην μικρὴν τεμάρχιον πᾶν, ὅπερ ἔσπειρεν ἐπὶ πλακῶν. Οὕτως εὗρεν ὅτι τὸ κομματωδὲς μικροβίον τῆς νόσου ταύτης ἀντέχει καὶ εἰς θερμοκρασίαν ἔτι — 25⁰, ὅτι δὲ πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς ζωτικότητος αὐτοῦ ἀνάγκη νὰ ἐκτελῇ τοῦτο ἐπὶ πέντε τολάχιστον ἡμέρας εἰς τὰς χαμηλὰς ταύτας θερμοκρασίας.

Οὐσιωδὲς διάφορα τούτων εἶνε τὰ πορίσματα τῶν πειραματικῶν μελετῶν τοῦ Δρος Alfonso Montefusco,¹ ἃς ἐπεχείρησε καὶ ἡγαγεν εἰς πέρας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς ὑγιεινῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως. Ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῆς ὑγιεινῆς διετύπωσε τὰ κύρια πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

α) Θερμοκρασία — 10⁰ μέχρι — 15⁰ Κελσίου καταστρέφει ἐντὸς ἡμισείας ὥρας τὴν ζωτικότητα τῶν χολερογενῶν μικροβίων, ἐνῶ θερμοκρασίαι κυμαίνονται μετὰ 0⁰ καὶ — 5⁰ ἐξασθενοῦσι μόνον τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ζωτικότητας.

β) Αἱ διὰ τῆς ἐνεργείας χαμηλῶν θερμοκρασιῶν ἀποβαλοῦσαι τὴν ζωτικότητα αὐτῶν καλλιέργειαι τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας, ἐπανακτῶσιν αὐτὴν ἄμα τῇ ἀνανέωσιν τῶν καλλιερειῶν καὶ τῇ ὑποβολῇ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν θερμοκρασίας 35⁰.

γ) Αἱ χαμηλαὶ θερμοκρασίαι οὐδαμῶς ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν χολερογενῶν μικροβίων.

δ) Οἱ διὰ τῆς πεπτικῆς συσκευῆς ἐγκεντρισθέντες διὰ πρην-

1) Action des basses températures sur la virulence des spirilles du choléra, travail expérimental du Dr Alfonso Montefusco.

γουμενῶς πηχθειῶν καλλιερειῶν ἰνδοχοίροι ἀποκτῶσιν, ἔστω καὶ προσκαίρως, τὴν ιδιότητα τοῦ ἀπροσβλήτου ἐκ τοῦ χολερικοῦ μιάσματος ὡς καὶ ἐκ τῆς τοξικῆς ἐνεργείας τῶν χολερικῶν καλλιερειῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνδυασμοῦ τῶν βιολογικῶν τούτων πορισμάτων μετὰ τῶν καθ' ἑκάστην παρατηρουμένων κλινικῶν γεγονότων, ὁ κ. Montefusco ἐρμηνεύει τινὰς τῶν αἰτιολογικῶν ἐνδείξεων χολερικῆς τινὸς ἐπιδημίας, ὅς:

α') Τὴν μείζονα δύναμιν τῆς ἐπικτάσεως τῆς ἐπιδημίας κατὰ τὸ θέρος καὶ τὴν βαθμιαίαν μέχρι τελείας ἐξαφανίσεως ἐλάττωσιν αὐτῆς κατὰ τὸν χειμῶνα.

β') Τὴν μετὰ τὸν χειμερινὸν ὕπνον τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιδημίας νέαν ἐμφάνισιν αὐτῆς ὡς καὶ τὴν ταχεῖαν ἐξάπλωσιν κατὰ τὰ πρῶτα θερινὰ θάλα.

Ο κ. Henri Moisan ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων ὑπόμνημα, ἐν ᾧ εἰδικώτερον ἐξετάζει τὸ πτητικὸν τῶν μεττάλλων καὶ τῶν μεταλλικῶν οξειδίων, καταλήγων εἰς τὰ ἐπόμενα πορίσματα:

α) Ὅτι ἐν τῇ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τόξου παραχθείσῃ κατὰ τὰ πειράματα αὐτοῦ ὑψίστη θερμοκρασία, τὰ μὴ μέταλλα καὶ τὰ μέταλλα, τὰ τέως θεωρούμενα πυριμάχα, ἐξαερῶνται.

β) Ὅτι τὰ μᾶλλον εὐσταθεῖ σύνθετα σώματα τῆς ἀνοργάνου χημείας ἀφανίζονται ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ καμίνῳ, εἴτε διὰ χημικοῦ, εἴτε καὶ δι' ἐξαερώσεως.

γ) Ὅτι δὲν ὑπολείπεται πλέον ἀντέχουσα εἰς τὰς ὑψηλὰς ταύτας θερμοκρασίας ἢ σειρὰ τις νέων ἐνώσεων ἐντελῶς κρυσταλλικῶν, ἐξόχου εὐσταθείας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν βορίου, πυριτιού, καὶ μάλιστα τῶν ἀνθρακούχων μεταλλικῶν ἐνώσεων.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ J. Violle ἐσχάτως γενομένων μελετῶν ἐπὶ τῆς ἀκτινοβολίας τῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν τῆς ἡλεκτρικῆς καμίνου ἐκτεθέντων διαφόρων πυριμάχων σωματίων, ὅς ὁ ἀνθραξ, ἡ ἄσβεστος, ἡ μαγνησία, τὸ ζιρκόνιον καὶ τὸ ὀξειδίου τοῦ χρωμίου, βεβαιῶνται ὅτι ἅπαντα ταῦτα, καίπερ ὅπως διαφορά τὴν σύστασιν, ἔχουσιν ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ καμίνῳ τὴν αὐτὴν λάμψιν, ἐξ ἴσου ἐπενεργοῦντα ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὡς καὶ ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακῆς. Ἐν κλειστῷ ὄθιν χώρῳ ὑφίσταται ἐντελὴς θερμαντικὴ καὶ φωτεινὴ ἰσορροπία, ἐπιβεβαιουμένου οὕτω πειραματικῶς τοῦ νόμου τοῦ Kirchhoff, καθ' ὃν, ὡς γνωστόν, ἡ ὑπὸ τῶν σωμάτων ἀπορρόφησις τῶν ποικίλων ἀκτίνων (θερμαντικῶν ἢ φωτεινῶν) εἶνε ἀνάλογος τῆς ἀφάσεως αὐτῶν.

Ἐν τῇ Revue Scientifique τῆς 1ης ἰουλίου (ν. ἡμ.) ἐδημοσιεύθη ἄρθρον φέρον τὴν ὑπογραφὴν J. D., ἐν ᾧ ὁ ἀρθρογράφος ἀναρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ch. Brogniart δημοσιευθέντα ἐπὶ τῆς Συλλογῆς τῶν Ἀρθροπόδων (sur la Récolte des Arthropodes τὴν 5|17 παρελθόντος ἰουνίου σχετικῶς πρὸς τὸν φοσφορισμὸν τῆς γνωστῆς πυρολαμπίδος. Ο κ. Brogniart ἀνέγραψεν ὅτι: «Ἐν Γαλλίᾳ ἅπαντα ἡ πυρολαμπίς, κολεόπτερον τῆς οἰκογενείας τῶν μαλακοδέρμων, ὅστις τὸ θῆλυ ἔχει φωτεινὸν τὸ ἄκρον τῆς κοιλιακῆς χώρας», ὁ δὲ κ. J. D. ἅπαντα εἰς τοῦτο διὰ τῶν ἑξῆς: «Ἐνταῦθα ὑπάρχει τὸ λευκασμένον, ὅπερ παραδόξως ἐπαναλαμβάνεται εἰς μέγαν ἀριθμὸν βιβλίων φυσικῆς ἱστορίας, καὶ εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῶν ἐντόμων. Τὸ θῆλυ τῆς πυρολαμπίδος εἶνε φωτεινὸν ἐξ ὀλοκλήρου, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς

μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς κοιλίας! Εἶνε δὲ τοῦτο ἄπτερον καὶ σχεδὸν ἄπυον. Ἡ ἐντασις τοῦ φωτὸς αὐτοῦ εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ δι' αὐτοῦ τὴν ὥραν ἐν ὁρολόγι. Τὸ περὶ τὸν ἄρρεν ἔχει μόνον τὸ ἄκρον τῆς κοιλίας φωτεινόν. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συζυγίας, ἀμφότερα σθενόουσι τοὺς λαμπτήρας αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ νύμφη (κάμπη) ἔχει ἐπίσης φωτεινὸν τὸ ἄκρον τῆς κοιλίας, ταύτην δὲ τὴν νύμφην ἐκλαμβάνουσιν ἀναμφιβόλως ὡς θῆλειαν πυρολαμπίδα καὶ ἐντεῦθεν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πλάνη. Ἡ θῆλεια δὲν σθενύεται, καὶ ἐὰν ἐπὶ συλληθῇ ἢ καὶ ταραχθῇ ἢ γλῶσσι ἐφ' ἧς αὕτη εὐρίσκεται.

Τὸν σептέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνεχώρησεν ἐκ Σκωτίας εἰς τὸν Ἀνταρκτικὸν ὠκεανόν, ἐν ᾧ ὁ Ross τῷ 1842 — 1883 ἐσημείωσε τὴν ὑπαρξιν τῆς νοτίου φανταστικῆς βαλῆρας australis), πρὸς ἀλίειαν τοῦ κήτους τούτου ἀποστολὴ ἐκ τεσσάρων πλοίων. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐπανήλθεν εἰς τὰ ἴδια, συλλέξασα γεγονότα τινα ἀξιοσημείωτα, ἐξ ὧν τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι ὑδατοῦ παρετηρήθη ἡ ζητούμενη φάλαινα, ἀλλ' ἂν αὐτῆς πολλὰ ἐφενεύθησαν ψῶμαι. Τὰ ἀνυγῆ ταῦτα ζῶα εἶνε πλήρῃ ἐπιστοσύνης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὕτως ἀγνοοῦσι τὴν τε ὄψιν καὶ τὰς βαιοπραγίας. Διὰ τοῦτο ἀκίνητα παραμένουσι κατὰ τὴν εἰς ταῦτα τοῦ ἀνθρώπου προσέγγισιν καὶ κατὰ βούλησιν φονεύονται.

Ἀγγέλλεται ἡ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρείας τῆς Βασιγκτῶνος (Société d'anthropologie de Washington) προκήρυξις διὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους διαγωνίσματος μετὰ δύο βραβείων ἐξ 750 καὶ 375 φράγκων, ἀπονειμθησομένων εἰς τὰ κριθησόμενα καλλίτερα δοκίμια ἐπὶ τῶν στοιχείων ἄτινα συνιστῶσι τὸν χρησιμώτερον (ἀμερικανὸν) πολίτην. Ἡ Revue Scientifique τῆς 3|15 ἰουλίου ἀναγράφουσα ταῦτα, παρατηρεῖ ὅτι κατ' αὐτὴν τὸ ζήτημα ἔδει νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ μᾶλλον, γενικεύμενον ἐπὶ τῆς τέχνης τῆς μορφώσεως ἀνθρώπου μᾶλλον τοῦ ὀνόματος τούτου ἀξίου, σημειοῦσα ὅτι ἡ ἀνθρωπομορφωσις (anthropoculture) εἶνε ἀντικείμενον περὶ οὗ ὀλίγιστα ἀμφιβάλλει ὁ ἡμέτερος αἰὼν.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἀναγράφεται τὸ γεγονός, καθ' ὃ πρὸ δύο περίπου ἔτων αὐστριακὸς ἱατρός συνεβούλευσε τὴν χρῆσιν τοῦ ἰοῦ τὴν μελισσῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ὀξέος βρουματισμοῦ, διεβεβαίοντο δὲ ὅτι κεντήματα μελισσῶν ἔδυναντο νὰ ἐπιφέρωσι τὸ ἐπὶ τινα χρόνον ἀπρόσβλητον τοῦ ἀτόμου κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν τούτων τῶν νυγμάτων. Φαίνεται ὅτι τὸ κέντημα τῶν μελισσῶν χρησιμοποιεῖται ἐπιτυχῶς ἐν Μελίτῃ ὡς θεραπευτικὸν κατὰ τῶν βρουματισμῶν μέσον, συνιστᾶται δὲ ὑπὸ τοῦ γράφοντος ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Ἀγγέλλεται ἡ εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῆς παρὰ τὴν ἀνατολικὴν τῆς Σιδηρίας ἀκτὴν κειμένης νήσου Saghalien ὑπαρξίς σημαντικῶν καταθεμάτων πετρελαίου ποιότητος ἀναλόγου πρὸς τὴν τοῦ ἐν Βακού.

Μετὰ τῶν ὁμολογουμένως γιγαντιαίων διαστάσεων πλοίων ἀναγραφῆσεται ἐντὶς ὀλίγου τὸ ὑπὸ τῆς White Star Line, μίς τῶν κυριωτέρων ὑπερωκεανίων ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν, παραγγελλόν, ἐν κατασκευῇ δὲ ἐν τοῖς νεωρείοις ἐν Belfast (Ἰρλανδία) εὐρισκόμενον ἀτμόπλοιο: Gigantic. Τὸ μῆκος τοῦ πλοίου τούτου ἐξισοῦται πρὸς 213 μέτρα, τὸ δὲ πλάτος εἰς 20,70 μ. Ἡ μηχανὴ ἔχει δύναμιν 25 000 θαλασσίων ἵππων, ἡ δὲ τα-

χύτης ἐξισωθήσεται πρὸς 27 κόμβους, ἦτοι πλέον τῶν 48 γμ. καθ' ὥραν!

Ἱατρικὴ ἐφημερίς, ὁμιλοῦσα περὶ τῶν μετὰ τῶν ἱατρικῶν θυμάτων τῆς μορφομανίας, ἀναγράφει ὅτι ἐπὶ 545 μορφομανῶν οἱ 289 ἦσαν ἱατροί.

Περίεργον φαινόμενον παρατηρεῖται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ: τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε ἡ σπανιότης τῶν γελιδνῶν, ἀποδιδόμενον εἰς τὰς καταστροφάς, ἃς ὑφίστανται τὰ ὠφέλιμα ταῦτα πτηνὰ εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας, ὅπου φονεύουσιν αὐτὰ εἴτε ἵνα χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰ ὡς τροφήν, εἴτε καὶ πρὸς διακόσμησιν τῶν γυναικείων πύλων. Ἐπίσης βεβαιῶνται ὅτι ἡ δίοδος τῶν ὀρτύγων ἐγένετο μετ' ἐκτάκτου βραδύτητος.

Ἐσχάτως ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῆς φυσικῆς ἱστορίας κ. Milne-Edwards, εἰς ὃν προηγήθησαν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ὡς δῶρον διὰ τὸν Βοτανικὸν Κήπον, οἱ δύο ὑπὸ τοῦ ἐν Bangkok γενικοῦ προξένου τῆς Γαλλίας κ. Pavié ἀποσταλέντες γάτοι. Τὰ ζῶα ταῦτα φέρουσι τρίχωμα κυνός, εἶνε λευκόχροα μετὰ κεφαλῆς μελαίνης καὶ ἀνήκουσιν εἰς σπανιώτατον εἶδος: εἶνε καθ' ὑπερβολὴν ἄγριοι καὶ, ὡς φαίνεται, κυνηγοὶ ἔξοχοι.

Ἐσχάτως ἐγένετο ἐν Παρισίοις Συνέδριον, ὁργανωθὲν ὑπὸ τοῦ Συνοδίου τοῦ σοφῶν καὶ τῶν φιλοπόρων (Alliance des savants et des philanthropes) πρὸς σύσκεψιν περὶ τῶν μέσων τῆς πυκνώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας. Ἡ σχηματισθεῖσα ἑταιρεία ἐθεώρησε καθ' ἑαυτῆς νὰ ῥήξῃ κραυγὴν ἀπελπισίας καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὴν πατρίδα αὐτῶν ὀλόκληρον τὴν ἀλήθειαν ἀναφρικῶς πρὸς τὴν ἀνησυχητικὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας, ὅπως σκεφθῶσι περὶ τῶν μέσων δι' ὧν ἔσται δυνατὴ ἡ σωτηρία τῆς Γαλλίας ἀπὸ τῆς ἐπαπειλούσης αὐτὴν συμφορᾶς. Ἡ ἑταιρεία ἐπέσθη ὅτι τὸ κακὸν εἶνε δυνατόν νὰ θεραπευθῇ ἢ καὶ νὰ ἀνασταλῇ, ἀλλ' ὅτι μόλις ὑπάρχει ὁ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενος χρόνος. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶνε νὰ διαφωτίσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς δευτέρας θέσεως τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ἐξεγείρῃ αὐτὴν ὥστε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν πάντα τὰ ἀμέσως ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλόμενα μέτρα. Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν σπουδαιωτέρων ζητημάτων, ἃτινα ἡρευνήθησαν κατὰ τὰς τέσσαρας ἐφεξῆς συνεδρίας:

Συνεδρία α' γενομένη τῇ 28|10 ἰουλίου. — Προεδρεία τοῦ Δρος Dumontpallier, μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς. Ἡμερησία διάταξις: Ἐλάττωσις τῶν γάμων καὶ τῶν νομίμων γεννήσεων.

Συνεδρία β', γενομένη τῇ 29|11 ἰουλίου. — Προεδρεία τοῦ Δρος Bertillon, διευθυντοῦ τῆς δημογραφικῆς στατιστικῆς. Ἡμερησία διάταξις: Περιορισμὸς τῶν ἐκ γάμου γεννήσεων.

Συνεδρία γ', γενομένη τῇ 30|12 ἰουλίου. — Προεδρεία τοῦ Δρος Javal, μέλους τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας καὶ πρώην βουλευτοῦ. Ἡμερησία διάταξις: Ὁ νησιμότης τῶν μικρῶν ἡλικίας νηπίων.

Συνεδρία δ', γενομένη τῇ 1|13 ἰουλίου. — Προεδρεία τοῦ Δρος Lagneau, μέλους τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας. Ἡμερησία διάταξις: Ὁ νησιμότης τῶν ἐφήβων.

Κατὰ τὰς συνεδρίας ταύτας ἐνδιαφέρουσαι διευτυπώθησαν ἐν-

χαί ἐν μέσῳ πυκνῆς ἀμυγδαλέως περὶ τῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδίων ἀφαιρούμενης μερίμνης, περὶ τῶν εἰς τὴν ἀσκήσι- τῆς ἐγκράτειας ἐταιριῶν, κτλ. Ἐλπίζεται ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς εὐτυχούς λύσεως τοῦ προκειμένου με- γάλου προβλήματος πολλὰ πλεονεκτήματα καὶ καρποφορήσουσιν ἐγκαίρως.

Ἡ Nature τῆς 10/22 Ιουλίου ἀναγράφει ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι ταχέως ἀμαξοστοιχία, συρρομένη ὑπὸ ἀτμα- μάξης νέου τύπου, διέτρεξεν ἐντὶς 22 μόνον δευτερολέπτων ἐν ὁλόκληρον μίλιον (1609 μέτρα). Τοῦτο ἀντιπροσωπεύει περίπου ταχύτητα 162 γμ. τὴν ὥραν, καὶ ἐπομένως ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰς μᾶλλον ἐκτάκτους ταχύτητας ὅσαι ποτὲ ἐπραγματο- ποιήθησαν. Ἡ κατὰ τὴν γράφοντα τέως μεγίστη σημειωθείσα ταχύτης ἦτο ἡ τοῦ κεντρικοῦ σιδηροδρόμου τῆς New-Jersey (Ἡνωμέναις Πολιτείαις). Ἀμαξοστοιχία, ἀποτελούμενη ἐξ εἰδι- κῆς ἀτμαμάξης βάρους 56 τόννων, διέτρεξε τὴν ἀπὸ Νέας Ἰερ- σέης μέχρι Φιλαδελφείας γραμμὴν μετὰ μέσης ταχύτητος 147 1/2 χιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς Γεωγραφία παραλαμβάνει ἐκ τι- νος ἀμερικανικῆς δημοσιεύσεως τὰς ἐπομένους περὶ τῆς καταστά- σεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Κολομβίας εἰδήσεις: Ἄνευ ἀμφιβο- λίας ἡ Κολομβία κεῖται εἰς καταλλήλστατην διὰ τὰς ἐμπορι- κὰς ἐπιχειρήσεις θέσιν. Δεσπόζει τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Παναμά, τῆς μεγάλης ἐκείνης μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠ- κεανοῦ ὁδοῦ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἔχει πολυαριθμούς πλωτοὺς ποτα- μούς. Αἱ ἀκταὶ αὐτῆς εἶνε τὰ πέρατα δύο ὠκεανῶν καὶ ἔχουσι λιμένας, ἐν οἷς προσεγγίζουσι τὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ ἀμερικα- νικὰ ἀτμόπλοια. Ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἀνέρχεται εἰς 4 ἐκα- τομμύρια. Ἡ χώρα αὕτη, διατεταμένη ὑπὸ τῶν Κορδιλλιέρων, παρουσιάζει μεγάλην ποικίλιν κλιμάτων καὶ προϊόντων. Εἰς τὰ βόρεια αὐτῆς καλλιεργεῖται δημητριακὰ ἐξαίρετου ποιότητος, ἐνδὲ τὰ νότια παρέχουσι σακχαροκάλαμον, καπνὸν, καφέ, βάμ- βακα, ἀρώματα, κτλ. Οἱ κάτοικοι, σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου γεωρ- γοί, ἀγοράζουσι τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, μεταφερόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ στατιστικὴ δεικνύει συνεχῆ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ἡ δὲ ὁλικὴ πρόοδος αὐτῆς προὐκίζεται ταχύτερα ὑπὸ τὴν σύγ- χρονον Κυβέρνησιν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΟΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΣΠΕΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ.—ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.

Πολλά πολλάκις δημοσιεύονται εἴτε ἐν περιοδι- κοῖς συγγράμμασιν, εἴτε καὶ ἐν ἐφημερίδι περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ τοῦ θεάτρου καθόλου, διὰφορε- τὴν ἀξίαν. Ἐν τῷ *Cosmopolitan* τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐδημοσιεύθησαν γινώμαι περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ τοῦ θεάτρου διὰφορῶν δραματικῶν τῆς Γαλλίας. Ὁ *Cosmopolitan*, κατὰ τὸν γράφοντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ *Monde Artiste*, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξυμνῶντας τοὺς γάλλους συγγραφεῖς, οἵτινες τρέφουσι, λέγει, τὰ τε ἀγγλικά καὶ ἀμερικανικά θεάτρα, παρατίθουσι σεῖρὰν ἐπιστολῶν καὶ σημειώσεων αὐτῶν. Ἀρχεται δ' ἀπὸ τοῦ Δουμά, ὃν ἀληθῶς δὲν ἀναγνωρίζομεν ἐκ τῶν τιθεμένων

λόγων εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν νῷ ἔχοντες ὅσα ἐν τοῖς προλεγομένοις αὐτοῦ περὶ θεάτρου ὡς ἰ- δρυάματος σκοπίμου γράφει, ἐν νῷ ἔχοντες αὐτὰ τὰ δοῦματα αὐτοῦ. Ὁ Δουμά λέγει ἐν τῷ *Cosmopolitan*: «Ἡ δὲ γνώμη μου περὶ τοῦ νεωτέρου θεάτρου εἶνε ἡ κοινὴς κρατοῦσα. Ὅταν τὸ ἔργον ἐνδιαφέρῃ με ἀνακη- ρύσω αὐτὸ καλόν, ὅταν τοῦναντίον, εὐρίσκω αὐτὸ κακόν. Ἡ δραματικὴ αἰσθητικὴ μου περιτρέφεται ἐν τῷ ἀξιώματι τῷδε, ὅπερ ἦν καὶ τὸ τοῦ ἐμοῦ πα- τρός: ἡ πρώτη πρᾶξις σαφής, ἡ δευτέρα σύντο-μος, πανταχοῦ δὲ ἐξέγερσις τοῦ ἐνδιαφέροντος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ συγγραφεὺς τῆς *Denise* καὶ τῆς *Etrangere*, ὁ δὲ συγγραφεὺς τοῦ *Monde ou l' on s' ennuie* κ. E. Pailleron ποιεῖται τὸν ἐξῆς παραλλη- λισμόν:

«Ἔργον ὅπερ παίζεται ἐστὶ διηποροδρομικὸς συρ- μὸς βαίνων, καταστροφικὸς, ἀστραπὴ, θυρμὸς, ὁρμή, ἀρ- χὴς μέχρι τέλους δέον νὰ μεταγῇ τοῦς θεατὰς αὐτοῦ ἐν πάσῃ ταχύτητι, ἀνευ ἀνακοπῆς πλὴν τῆς τῶν συντόμων σταθμῶν, οὗς ἀποκαλοῦσι διαλειμματα (*entr' actes*). Ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ ἀκριβεῖας ἀλ- λως τε ἀναμφισβητήτου, τὴν ἐξῆς μόνον διαβλέπω ἀνομοιότητα... ἀξίαν ἐκτιμήσεως ἐν πάσῃ περι- πτώσει: Ὁ μὲν θυρμὸς συρίζει, τὸ δὲ δρᾶμα συρίζεται. Σημειοῦμαι ὅμως—καὶ τοῦτο πρᾶττω ἀνευ λύπης—ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ σύριγμα οὐδαμῶς ἐστὶν ὑποχρεωτικόν».

Ὁ Ludovic Halevy ἐπέχει λίαν ἐπιδεξίως καὶ εὐ- φυῶς ὅπως δὲ μὴ εἴπῃ ὅτι οὐδὲν ἐρεῖ γράφει τὰ ἐξῆς:

«Οὐχὶ ἡμῖν, δραματικοῖς συγγραφεῦσιν, ἀπόκει- ται νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ὧν ἐπραξαν οἱ ἡμέτεροι συνά- δεῖφοι. Τοῦτο ἀνήκει ἡμῖν, κριτικοῖς, εἰς τὸ ἐπι- μόσιον».

Ὁ δὲ Φραγκίσκος Corree γράφει:

«Ἐν τῇ φιλολογίᾳ τὸ θεᾶτρον δὲν εἶνε τὸ πρῶ- τον εἶδος, — ὦ! οὐχὶ—ἀλλ' εἶνε τὸ δυσκολώτε- ρον». Οἶονεὶ δὲ συμπληρῶν ταῦτα ὁ Bisson λέγει:

«Τὸ προκαλεῖν τὸν γέλωτα ἐπιτυχῶς πεντακοσίων ἀνθρώπων ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἶνε ἔργον δυσχερές, ἠθι- κὸν καὶ ὑγιεινόν. Τὸ θεᾶτρον, ἐν τε τῷ δρᾶματι καὶ τῇ κωμῳδίᾳ, βιοῖ διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος. Αἱ διὰφοροι θεατρικαὶ σχολαὶ εἰσιν ἡ τέχνη τοῦ ποικί- λειν τὰ ἀρτήματα καί, ἔστιν ὅτε, συνδέειν τὰ ἀπο- κχωρισμένα».

Τὸ διῃσχυρίζεσθαι ὅτι τὸ θεᾶτρον διορθοῖ τὰ ἥθη ταῦτόν τῷ λέγειν ὅτι τὸ κάτοπτρον ἐξωραίζει τὸ πρόσωπον». (1)

Ὁ Richerpin ἐκφέρει περίπου τὴν αὐτὴν τῷ Halevy γνώμην: «Ὁ στρατιώτης δὲν δύναται νὰ ἔχῃ γνώ- μιν περὶ τῆς μάχης ἐν ἣ εὐρίθεται, πᾶν ὅτι δύναται νὰ εἴπῃ εἶνε ὅτι μάχεται». Τελευταῖον παρατίθενται αἱ ὁραφαὶ τοῖς ἀκριβεῖς ἅμα γινώμαι τοῦ George Ohnet καὶ Jean Joulien.

Ὁ εὐτυχὴς συγγραφεὺς τοῦ *Maitre de Forges* λέγει τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα καὶ ἀληθῆ:

«Πρέπει οἱ ἡμέτεροι νῆσι συγγραφεῖς νὰ ἔχωσιν ἱκανὴν δόσιν ἀφελείας καὶ ἐγωῖσμοῦ ὥπως λέγῶσιν ὅτι προστίθενται ν' ἀνακαινίσωσι τὸ θεᾶτρον. Ὁ

(1) Συγγνώμην, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ἐσφαλμένη. Ὁ δὲ Schiller πληρέστατα ἀνερπὶ αὐτὴν ἐν οἷς περὶ τοῦ θεάτρου ὡς ἡθικοῦ ἰδρύματος λέγει.

τέλειος δραματικὸς τύπος ἀνέκαθεν καθωρίσθη ὑπὸ τῶν ἐλλήνων τραγικῶν καὶ κωμικῶν, οἵτινες ἐξηκριβώσαν τὸ ἀνθρώπινον πάθος καὶ τὴν μοῖραν αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου δὲ καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους τὰ μέγιστα τῶν πνευμάτων πάντων τῶν χρόνων οὐ- δὲν ἐπραξαν ἢ νὰ βαδίσωσιν ἐν τῇ θαυμάσιᾳ ἀνεφγ- μένῳ βίῳ. Ἡ πρωτοτυπία αὐτῶν συνίσταται εἰς τὸ μεταβάλλειν ἐπ' ὀλίγον τὸν ἥχον τοῦ ἱσματος, ὅπερ ἴδουσι βαίνοντες, ἀλλ' οἱ λόγοι ἔμειναν οἱ αὐτοί. Οὕτως ἐκεῖνοι οἵτινες περιστάνται ἡγεύσοντες ὅτι προτιθενται τὰ πάντα ν' ἀνατρέψωσι προκαλοῦσι τὸν ἐμὸν γέλωτα».

Ὁ δὲ Julien:

Τὸ δοκῶν θεᾶτρον ἐστὶ πλέον ἢ ζῶσα εἰκὼν τοῦ βίου. Ἐστὶ μέρος τοῦ βίου τιθέμενον ἐπὶ τῆς σκην- νῆς μετὰ τέχνης. Ἐστὶν ἡ ἐκδήλωσις τοῦ βίου διὰ τῆς τέχνης».

Αὗται αἱ διὰφοροι γινώμαι δραματικῶν περὶ θεάτρου.

* *

Ἐν τοῖς θεάτροις Ἀθηνῶν ἐδιδάχθησαν τὰς ἐξῆς νέα ἔργα: Οἱ δύο προεστοῖ τοῦ χωρίου, ὑπὸ Π. Ζάννου, κωμειδύλλιον διδαχθὲν ἐν τῷ θεάτρῳ Τσόχα· ὁ Τραγωδιστής, λυρικὸν δράματιον, ὑπὸ Ι. Πολέμη, διδαχθὲν ἐν τῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ καὶ ἡ Ἀκτίς ἐν σκότει, δράματιον τοῦ Δ. Κορομηλά, διδαχθὲν ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ. Ἐκ τῶν κρίσεων τῶν ἐφημερίδων ἐξαγομὲν ὅτι καὶ τὸ κωμειδύλλιον τοῦ κ. Ζάννου ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἦν καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἀποτυχίαν, κατε- κρίθη δ' ἐπίσης ὡς σκηνικὸν ἔργον ὁ Τραγωδι- στής, τῆς δ' Ἀκτίς ἐν σκότει ἡ λάμ- ψις ἐγένετο ὀχρά.

Εἶνε περιέργον ὅτι ἐν ᾧ ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ διὰ- σκημὸς δραματικὸς Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς ἀπὸ πενταετίας ὑποσχέσεις τῇ Γαλλικῇ Κωμῳδίᾳ νέον ἔρ- γον αὐτοῦ, τὸν *Chemin des Thèbes*, οὕτω ἔδωκεν αὐτόν, ἐν ᾧ ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐνδοξος συγ- γραφεὺς τοῦ *Monde ou l' on s'ennuie* κ. Pailleron ἐδήλωσεν ὅτι θὰ δώσῃ ἐπίσης νέον ἔργον ἐφ' ᾧ καὶ ἐπανεληφθῇ τὸ *Monde ou l' on s' amuse* οὕτω παρ- ἔσθεν αὐτὸ, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες συνθέ- τουσιν ἔργα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας μεθ' ἧς τρώ- γουσι παγωτά.

Ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τῆς Ὁμονοίας ἄσμενοι ἀνέγνω- μεν ὅτι τὸ ἐκ τῶν ἐδιδάχθη ἡ Φαιδώρα, περὶ ἧς ὁμιλήσαμεν ἐν τῷ προτέρῳ τεύχει. Ἡ ἐξάνις ἐπα- νάληψις τοῦ πολυκρότου ἔργου τοῦ Sardou ἐστὶν ἀξία σημειώσεως.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οὐδὲν ἴσχυσε νὰ καταστήσῃ μετριοπαθεστέρα καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπισκευεστέρα τὴν ριζοσπαστικὴν πλειονοψηφίαν τῆς σεβδικῆς Βουλῆς, οὕτω δὲ αὕτη τῇ

παραλθοῦσῃ τετάρτῃ ἐξέδωκε τὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγκαιτικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπό- φασιν αὐτῆς, δειστικῶς θεσπίσασα τὴν εἰς δίκην παραπομπῆν ἀθροῦν τοῦ πρώην ὑπὸ τὸν κ. Ἀδα- κούμοιτε ὑπουργεῖον τῶν φιλελευθέρων. Εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπουργεῖον, πραξικοπηματικῶς κληθὲν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀντιβασιλείας, πραξικοπηματικῶς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ μονοκρατορικῶς τὴν δύναμιν τῆς ἀντιβασιλείας ἐνασκούντος κ. Ρίστιτς ὑποστη- ριζόμενον, πραξικοπηματικῶς ὡσαύτως καὶ διὰ πολ- λῶν συνταγματικῶν ἀθετήσεων ἐπεζήτησε τὰν ἐξα- σφάλειν ἐαυτῷ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲ τούτων ἕνεκα δὲν εἶναι ἀνάξιον τῆς πρὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐμ- φανίσεως αὐτοῦ· ἡ θέσις ὅμως τῆς χώρας, μετὰ τὸν μακρὸν ἐκεῖνον ἐσωτερικὸν σάλον, τὸν ταράξαντα αὐτὴν καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἀπὸ τῆς παρακινήσεως τοῦ βασιλέως Μιλάνου μέχρι τῆς αὐτεπαγγέλτου ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἀνακηρύξεως τῆς ἐνληκτικότητος αὐτοῦ χρόνον, δεομένης ἀπαραί- τήτως γαλήνης καὶ ἡσυχίας πρὸς ἀποτελεσματικὴν τέραν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς προόδου, εἰς τὴν σχετικὴν συντέλεισιν τοῦ ὁποῦ φαίνεται κειλημένη ἡ κρατοῦσα ἐθνικὴ τῶν ριζοσπαστικῶν μερίς, ἐπέ- βαλλε μετριοπαθεστέραν συμπεριφορὰν πρὸς συντε- τριμμένους ἥδη τέλεον καὶ τεταπεινωμένους πολιτι- κοὺς ἀντιπάλους, τῆς ἐμπαθοῦς μέχρι πολιτικῆς ἐξον- τώσεως διὰ ποινικοῦ ἀτιμασμοῦ καταδιώξεως αὐτῶν ἀναξοῦσης αὐθις τὰ μόλις κατευνασθέντα πάθη καὶ παρασκευαζούσης τὴν ἐν καιρῷ ἐπιζήτησιν ἀντιποι- νων καὶ διαιωνιζούσης οὕτω τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ βα- σιλείου κλυδωνισμόν. — Ἀλλ' αἱ ὑπαγορεύσεις αὐ- τῆς μετριοπαθείας καὶ τοῦ γενικωτέρου τῆς χῶ- ρας συμφέροντος δὲν κατίσχυσαν τῶν ὑποκινήσεων τοῦ πολιτικοῦ πάθους τῶν νικητῶν, οὕτω δὲ ἡ Σκου- ψίνα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀπεφάσισε τὴν εἰς δίκην παραπομπῆν. — Εὐτυχῶς ἡ συγκρότησις τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου αἶρεν πάντα σχεδὸν φόβον μὴ καὶ ἐν τῇ ὀριστικῇ τῆς δικαιοσύνης ἐτιμωροῖα ἐπι- κρατήσῃ ἡ φωνὴ τῆς πολιτικῆς ἐκδικήσεως. Τὸ δικαστήριον τοῦτο κατὰ τὰ ἐκ Βελιγραδίου τηλεγρα- φηθέντα συνεκροτήθη ἐκ δεκαῶν μελῶν, ὧν τὰ μὲν ὀκτὼ ἐξελέγησαν ἐκ τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος, τὰ δ' ἑτέρα ὀκτὼ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὕτω δύνα- ται τις νὰ ἔχῃ πεποιθῆσιν, ὅτι ἡ δίκη δὲν θ' ἀποθῇ συνέχεια τῆς μονομεροῦς σχεδὸν διὰ τὴν ἐνεστώσαν παντοδυναμίαν τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος μέχρι τοῦδε διεξαγωγῆς τοῦ ζητήματος.

Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ κατάστασις διατελεῖ ἐν ᾧ δη- μείῳ κατελιπομεν ταύτην κατὰ τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς, ὅτι νέον τεκ- μῆριον τῶν γερμανικῶν διαθέσεων πρὸς τὴν δυνα- τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν πεπλημμελυνμένων ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ καὶ ἐξῆς κρατήσασαν πρὸς τὴν Ρωσὶαν πολιτικὴν, ἐπιτρέψασαν μὲν πρὸς τὴν συντελέσει τῆς γαλλορω- σικῆς προσεγγίσεως καὶ τῇ Αὐστρουγγαρίᾳ ὅπως, κενὴν εὐνοῖαν, εὐχερῶς καταλάβῃ ἦν ὅτι κατέλαβε παρὰ τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ Δυνάμει θέσιν, ἐπανεγ- κούσαν δὲ κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐνεστώσαν κατάστα- σιν τῶν ἐμπορικῶν γερμανορωσικῶν σχέσεων, κιν-

δυνευσουσὶν νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, ἔχομεν τὴν ὡς ὀριστικῶς δεδομένην ἀγγελιομένην κατὰ τὸ τέλος τοῦ θέρους μετάβασιν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἰς Κοπεγχάγην κατὰ τὴν αὐτοῦ διατριβὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. — Εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, μᾶλλον δὲ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἀναγκαίως ἐπακολουθήσαντες συνέντευξιν τῶν αὐτοκρατόρων Γερμανίας καὶ Ρωσίας, καὶ πρότερον μὲν, ὅτε τὸ πρῶτον δηλαδὴ κατὰ τὴν εἰς Ρώμην τελευταίαν ἐκδρομὴν τοῦ γερμανοῦ καίσαρος ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ ἰταλικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους προηγγέλθη, ἀπεδόθη σπουδαία πολιτικὴ σημασία, καὶ νῦν δὲ κατὰ μείζονα λόγον δύναται ν' ἀσφαλῇ τις, ὅτε ὑπάρχοντος προσθέτου ἐν τῇ καταστάσει στοιχείου, τῆς μεταξύ δηλαδὴ ἐπελθούσης γνωστῆς αἰσθητικῆς τροπῆς ἐν ταῖς διεθνέσιν σχέσεσι, μάλιστα δὲ ταῖς αὐτοκρατορικοῖς καὶ γερμανορρωδικαῖς, ταύταις μὲν τραχυτέροις, ὡς εἶπομεν, γενομέναις, ἐκείναις δὲ τούναντιον ὁσμημέραι φιλιωτέροις, καθ' ἃ προεργήθη, ἀποβαινούσαις. Ὅτε συνεζητεῖτο παρὰ τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ὁ πολιτικὸς σκοπὸς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως Γουλιέλμου καὶ Οὐμβέρτου, Γουλιέλμου καὶ πάπα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ὁ τῆς Γερμανίας αὐτοκράτωρ θὰ μετέβαινε πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ κατὰ τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ διατριβὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὡς σκοπὸς τῆς δευτέρας ταύτης συνεντεύξεως ἐφέρετο ἡ ἀπόπειρα συνεννοήσεως τινος τῶν δύο αὐτοκρατόρων περὶ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ. — Ὁ σκοπὸς οὗτος καὶ σήμερον δύναται νὰ ὑφίσταται, καὶ κατὰ μείζονα μάλιστα λόγον, καθ' ὅσον ἡ ἔκτοτε ἐπελθοῦσα ἀπόρριψις τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν πρώτῃν αὐτοῦ εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβολὴν καὶ ἡ δυσχέρεια, μεθ' ἧς τοῦτο ὑπὸ τοῦ νέου κοινοβουλίου ἐπεψηφίσθη, μόνον ἐκκαίδεκα ψήφων πλειοψηφίαν παρὰ τὰ τῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ ληφθέντα μέτρα, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπεμδάντος ὑπὲρ αὐτοῦ, δυνθὲν νὰ συγκεντρώσῃ, ἀπέδειξε πασιφανῶς ὁπόσον δυσάνασχετὴ ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ κρατούσῃ διδνηροφωρίᾳ· ἐνθ' ἂν ἑτέρου ἢ τῶν συμμάχων τῆς Γερμανίας κατάστασις καὶ στάσις, ἡ οἰκονομικὴ μὲν καὶ κοινωνικὴ κατάστασις, ἡ πολιτικὴ δὲ στάσις, ἀναγκάζουσα τὴν Γερμανίαν ἐπὶ τῶν ἰδίων μόνον δυνάμεων νὰ ἐρείδῃται, καταδικάζει αὐτὴν εἰς αἰώνιαν τῆς διδνηροφωρίας ταύτης ἐπίτασιν, ἥτις βεβαίως δὲν δύναται νὰ σενεπάγῃται ἀναποδράστως καὶ τὴν αἰώνιαν εἰς τὴν ἐπ' ἀπειρον οἰκονομικὴν ταύτην ἐξάντησιν ἀνοχὴν καὶ ἀνοχὴν τῶν λαῶν τῆς γερμανικῆς ὁμοσπονδίας. Καὶ νῦν λοιπὸν εἰπὲρ ποτε ἄλλοτε ἡ Γερμανία ἔχει χρειαν ἀπόλυτον τοῦ ἀποθέσθαι μέρος τοῦ βαρυτάτου στρατιωτικοῦ φορτίου, ὑπερ, φέρουσα μὲν τέως κοινῇ μετὰ τῶν συμμάχων, ὀλιγώτερον ἡσθάνετο, τὸ ὅποιον ὅμως βαθμυδὸν καταλειπόμενον αὐτῇ μόνῃ ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἀποβαίνουσαν προϊούσαν αὐτοῦ αἰξίνον, μᾶλλον δυσβάστακτον γίνεται· δύναται δὲ ἐν τῶν κυρίων ζητημάτων, ὧν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀψεται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Κοπεγχάγης συνέντευξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρου, νὰ εἶναι τὸ τοῦ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἀλλὰ

τὴν μετὰ τοῦ τσαρου συνέντευξιν τοῦ γερμανοῦ καίσαρος ἀποφαίνει νῦν τοῦτο ἀναγκαϊότερον ἢ ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ διεξαγομένων, καθ' ἃ εἶπομεν, πολιτικοεμπορικῇ λοξοδρομίᾳ καὶ ἡ τροπὴ, ἢν προσλαμβάνουσιν αἱ γερμανορρωδικαὶ ἐμπορικαὶ σχέσεις. — Τὸ πρῶτον τῶν γεγονότων τούτων ἀναγκάζει τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν πεπληρωμένων αὐτῇ καὶ τὴν ἐκκρουσὴν τῆς αὐστριακῆς ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢν εὐθαρσῶς κατέλαβεν, ἔργον οὐκ εὐχερὲς βέβαια, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ ἀπόπειρά τις δὲν δύναται ν' ἀποβῇ ἐπιζήμιος. Ὡς πρὸς τὸ διιστᾶν δὲ τὰς δύο αὐτοκρατορίας τελωνειακὸν ζήτημα, εἶναι καὶ τοῦτο τοσοῦτον ἡλωγερὸν καὶ ἀκανθώδες, ὥστε ἀμφίβολον ὅτι κατορθωθήσεται καὶ γενικωτάτη ἔστω συνεννόησις. Ἀνομολογηθήσεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ παράτασις τοῦ ἐμπορικοῦ πολέμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτραχύνῃ καὶ τὰς πολιτικὰς σχέσεις τῶν δυο κρατῶν, ὅτι χάριν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐν πολλοῖς ἐξαρτωμένῃς ἐκ τῶν πολιτικῶν σχέσεων Γερμανίας καὶ Ρωσίας, ἀναγκαῖαι ἀποβαίνουσιν ἀμοιβαῖαι παραχωρήσεις καὶ ὅτι γενικῇ τις τῶν δύο αὐτοκρατόρων συμφωνία περὶ τῶν ὧν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως θὰ διπνυκόλυνεν ἴσως τὸ ἔργον τῆς κατὰ δεπτέρυδιον συγκροτουμένης ἐν Βερολίνῳ συνδιασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο κυβερνήσεων. Ἡ δυσχέρεια ὅμως ἔγκειται ἐν τούτῳ, πῶς ὁ κόμης Καπρίβις, τοσαύτας χάριτας ὀφείλων τοῖς συντηρητικοῖς, θιασώταις ἄκροισι οὐδὲ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, ἐλπίζων δ' ἐπὶ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν εἰς ἐπιψήφισιν καὶ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων, δι' ὧν πραγματωθήσονται αἱ τῇ ὑποστηρίξει αὐτῶν ἐπιψηφισθεῖσαι στρατιωτικαὶ μεταρρυθμίσεις, θὰ ἠδύνατο χάριν τῶν γενικῶν τῆς Γερμανίας συμφερόντων νὰ παρίδῃ τὰ μερικὰ τῶν γερμανῶν ἄγροτῶν, πεισματωδῶς ἐπιμενόντων εἰς τὸν αὐστηρὸν καὶ τέλειον ἀποκλεισμὸν πάντων τῶν ξένων διημετριακῶν, ἀπαιτησάντων δὲ ἄρτι καὶ τὴν ἐν τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀθέτησιν τῶν πρὸς τὴν σύμμαχον Αὐστροουγγαρίαν διωμολογημένων, ἵνα μὴ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἐδάφους διαμετακομιστικῶς εἰσέρχωνται εἰς Γερμανίαν ρωσικὰ προϊόντα.

Σήμερον διεξάγεται ἐν Γαλλίᾳ ὁ μέγας ἐκλογικὸς ἀγὼν, ἐξ οὗ ἡ χώρα ἐλπίζει ν' ἀναδυστήσῃ τὸ κοινοβούλιον αὐτῆς κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε αὐτὸ νὰ δύναται νὰ παράσχῃ κυβερνήσιν, ἐπὶ ὁμογενοῦς πλειοψηφίας ἐρειδομένην καὶ συγκεντροῦσαν οὕτω τὴν ἠθικὴν ἐκείνην δύναμιν, ἢν ἐν μέρει μόνον κατόρθουν νὰ συγκεντρώσῃ αἱ ἐκ τῆς τελευταίας Βουλῆς προελθοῦσαι κυβερνήσεις, ἥτις δ' ἐτέρωθεν ἀποβαίνει ἀπαραίτητος ἐν ταῖς ἐνεστώσαις μάλιστα περιστάσεσι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ διαδοχῆς προκυπτουσῶν ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν ὁσμημέραι σπουδαιοτέρων τροπῶν λαμβανόντων ἐξωτερικῶν πολιτικῶν πραγμάτων. — Κατὰ τὰς φερομένας εἰκασίας ἡ μὲν τέως ὑφισταμένη δεξιὰ θὰ ὑποστῇ αἰσθητὴν ἐν τῷ ἀγῶνι μείωσιν, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν ἀρχαίων βουλευτικῶν κλεισθῇσονται αἱ πύλαι τοῦ βουλευτηρίου· ὡς πρὸς τοὺς σοσιαλιστάς, μέγα θάρρος πλαττομένους, ἐλπίζεται κοινῶς ὅτι ἡ ἐκδοσις τῶν ἐκλογῶν θ' ἀποδείξῃ αὐτοῖς πολλὰ ἀσθενεστέρας ἢ ὅτι αὐτοὶ φαντάζονται. Οὕτω τὸ πρόβλημα ἔγκειται κυρίως

ἐν τῷ ἐξῆς· τίς τῶν πολιτειακῶν ἀποχωρήσεων θὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν ἀπωλείων, ἃς ὑποστίθενται αἱ δεδιζομένην ἐχθρικὰ πρὸς τὴν δημοκρατίαν μερίδες, ἐκ τῆς λύσεως δὲ τούτου ἐξαρτᾶται ἡ ὀριστικὴ παγίωσις τοῦ δημοκρατικοῦ οἰκοδομήματος ἀνευ τῆς συνεργίας τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων. — Ἰνα σχηματίσῃ τις δὲ γενικὴν τινα ἰδέαν περὶ τῆς ἐνδεχομένης συγκροτήσεως τοῦ σήμερον καταρτιζομένου γαλλικοῦ κοινοβουλίου, πρέπει ν' ἀναλογισθῇ τὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν κατάστασιν, ἐν πρώτοις δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν τελείαν ἔκλυσιν τῶν μοναρχικῶν μερίδων· ἐκτὸς τοῦ ὅτι δηλαδὴ βοναπαρτιστὰι καὶ βασιλικοὶ εἶχον στρέφει ἀλλήλους τὰ νῶτα, διακόψαντες τὸν τέως συνάπτοντα αὐτοὺς δεσμὸν συνεργασίας, οἱ ὑποψήφιοι τῶν δύο τούτων μερίδων μετὰ τοσοῦτου θάρρους κατήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα, ὥστε, ἐπιμελῶς τὴν σημαίαν αὐτῶν ἀποκρύψαντες, ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ διὰφορα ἐπιθετα· οὕτως οὐδὲ εἰς ὑπῆρχεν ὑποψήφιος βοναπαρτιστής, ἐνθ' ἐτέρωθεν οἱ αὐτοκρατορικοὶ κατήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν προμάχων τῆς διὰ δημοψηφίσματος ἀναθεωρήσεως ἢ καὶ ὡς πολιτειακοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Παρὰ τοῖς μοναρχικοῖς συμβαίνει τὸ αὐτὸ περίπου· οἱ μὲν τάσσονται ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἐδάφους ἢ καὶ ἐπιμελῶς ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς προγράμμασιν αὐτῶν φεύγουσι τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα, οἱ δὲ καλοῦνται «συνησπισμένοι», οἱ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ὅμως τοῦ κόμης Λωδονβίλ ἐφεδρεῖοντες βασιλικοὶ, διάφοροι ὅλως τῶν «συνησπισμένων» τοῦ κ. Πιου· μόνον δὲ σπάνιά τινα ὑπῆρχον ὀνόματα φέροντα ἀπροκαλύπτως τὸ τῶν μοναρχικῶν ἐπίθετον αὐτῶν, εἰς ἐν Παρισίους, εἰς ἐν Βανδαίαν καὶ δύο ἢ τρεῖς ὑποψήφιοι τῆς Βρετάνης. Ὡς πρὸς τοὺς «συνησπισμένους», τινὲς τούτων εἶνε ἀρχαῖοι μοναρχικοὶ βουλευταὶ αὐτομυλίσαντες εἰς τὴν δημοκρατίαν πρὸς διάσωσιν τῶν ἐδρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ πᾶσι πᾶσι ἀποτυχία ἀνέμνε πάντας σχεδόν. Ἀλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς τὰ νέα ὀνόματα, τὰ οὕτω ἀναμιχθέντα εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας καὶ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη δράσις διαπιστοῖ ρητὴν τοῦ δημοκρατικοῦ συστήματος ἀποδοχὴν. Ἐκτὸς τῶν ὑψηλῶν προσώπων, οἷα ὁ πρίγκιψ Δάρεμπεργ, ὁ κόμης Μοντσωλέν, πάντοτε ὡς δημοκρατικοὶ ψηφίσαντες ἐν τῇ τελευταίᾳ Βουλῇ, ὁ κόμης Γκρεβφούλ, χάριν δημοκρατικοῦ ὑποψηφίου παραιτηθεὶς τὴν ἰδίαν ὑποψηφισιότητα, «ἵνα μὴ διατρέσῃ τὰς ψήφους», κατὰ τὴν διήλωσιν αὐτοῦ, ὑπάρχουσι ἄλλοι, οἵτινες τὸ πρῶτον ἐμφανίζονται, οἱ ὅποιοι δὲ παρὰ τοῖς ἐκλογεῦσιν ἔφερον ἅπαν τὸ θέλημα τῆς πολιτικῆς παρθενίας συντηρῶμενον μετὰ τῆς εἰλικρινείας δημοκρατικῶν ἀντιριζοσπαστικῶν πεποιθήσεων. Οὗτοι πάντες οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ σιωπηλοὶ σύμμαχοι τῶν κυβερνητικῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν εἰλικρινῶν «συνησπισμένων» ἐναντίον τῶν ριζοσπαστικῶν καὶ τῶν σοσιαλιστῶν, ἡ συμμαχία δὲ αὕτη ἐπαγγέλλεται σπουδαία ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἀποτελέσματα κατὰ τὸν σήμερινόν ἀγῶνα. Ἀπέναντι τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὑγίων μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν τούτων στοιχείων θὰ ἡγωνίζετο ὁ ὑπὸ τοῦ Φλωκὲ-Κλεμανσώ ριζοσπαστικὸς ὄμιλος καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Λαφόγγ-Μπωδὲν σοσιαλισταί, οἵτινες εἶχον μὲν διωμολογήσει συμμαχίαν τινα, ἀλλ' ἡ ὁποία, τῶν σοσιαλιστῶν ψῆσαι ἐλαχίστα δυνα-

μένων νὰ ἐλπίζωσιν, ἀποδίδεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μόνον εἰς ζημίαν τῶν ριζοσπαστικῶν, οἵτινες τῶν συμμάχων αὐτῶν ἕνεκα θ' ἀπολέσῃ μέγα μέρος καὶ τῆς ἰδίας δημοτικότητος. — Καὶ οὕτω πάντα πείθουσιν ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ σήμερινοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ὅς ὅμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀριστικῶς κριθήσεται οὐκ αὐθιμερὸν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογάς, ἔσται πάντως μὲν ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, τῶν διαφόρων μοναρχικῶν στοιχείων, ὡς εἶδομεν, εἰς οὐδὲν πλέον λογιζομένων, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπικρατήσεως τῶν μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν, οἷς ὀφείλεται μὲν ἡ νεωτέρα τῆς Γαλλίας πρόοδος, ἀλλ' οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ παρελθὸν κοινοβούλιον δὲν παρίσταντο ἱκανῶς συμπαγεῖς. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὐχεται τῇ Γαλλίᾳ πᾶς φίλος αὐτῆς.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος ἐπιστημονικῆς δόξης τῆς Γαλλίας, τοῦ Jean Martin Charcot, μέλους τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς καὶ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς Παρισίων, σοφοῦ συγγραφέως πολλῶν καὶ ποικίλων διατριβῶν καὶ μελετῶν περὶ τῶν χρόνιων καὶ νευρικῶν ἀσθενειῶν τῶν ἐγκεφαλικῶν ἀσθενειῶν κτλ. κτλ. Ἐγενήθη ἐν Παρίσις τῷ 1825, σπουδάζας τὴν ἱατρικὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῷ 1853.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 8 αὐγούστου.

Τὰς κυβερνήσεις πάντων τῶν κρατῶν τῶν δύο ἡμισφαιρίων ἐξακολουθεῖ ἀπασχολοῦν τὸ νομισματικὸν ζήτημα, παντὸς δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου ἡ προσοχὴ εἶναι ἐστὶ ἀμμένει πρὸς τὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἀμερικανικὴν σύνοδον, ἥτις κέκληται ν' ἀσφάσῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀργύρου, ἥτοι περὶ τῆς νομισματικῆς χρήσεως ἢ μὴ αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ὁ μὲν πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Κλέβελανδ ἐν τῷ διαγγέλματι αὐτοῦ παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου Σέρμαν, εἰς ὃν νόμον ἀποδίδει τὴν αἰτίαν τῆς μαστιχοῦσης τὴν ἀμερικανικὴν συμπολίτειαν οἰκονομικῆς κρίσεως, καὶ ἀλήτησε τὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν λήξιν τῶν συζητήσεων· ἀμφιβάλλεται ὅμως, ἂν καὶ μετὰ δύο ἔτι ἐβδομάδας καταλήξωσιν εἰς ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον οἱ διασῶνται τοῦ ἀργύρου, ὑπερισχίοντες, φαίνεται, ἐν τῇ Γερουσίᾳ, δὲν θὰ παραδεχθῶσιν τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου τοῦ Σέρμαν, ἂν μὴ γένηται συγχρόνως παραδεκτὸν ἕτερον σχέδιον, ὑποβληθὲν παρὰ τῶν γερουσιαστῶν τοῦ Κανσᾶς καὶ ἰσχυρῶς ὑποστηρικθὲν ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ καταργηθῇ μὲν ὁ νόμος τοῦ Σέρμαν, καὶ ἐπο-

μένως θα παύση η κυβερνήσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τοῦ ν' ἀγοράζει κατὰ μῆνα 4 1/2 ἑκατομμύρια οὐγγίας ἀργύρου ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίων πληρωτέων εἰς χρυσόν, θ' ἀφθεῖ ὅμως ἐλευθέρᾳ ἡ ἐκκοπὴ ἀργυρῶν νομισμάτων κατ' ἀναλογίαν 18 ἢ 20 πρὸς 1, ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης ἀναλογίας 16 πρὸς 1. Ἐπὶ τῇ πεποιθῆσει δὲ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη θὰ ὑπεριδύσῃ, ἡ τιμὴ τοῦ ἀργύρου ἤρξατο ἀναλαμβάνουσα, πρὸ τεσσάρων δὲ ἡμερῶν ἐσημειώτο 34 3/4—35, ἐνῶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ εἶχεν ἐκτεθεῖ μέχρι 30, ἐξηκολούθει δὲ διακυμαινομένη μεταξὺ 32—33. Διὰ τὸν αὐτὸν, φαίνεται, λόγον δὲν ἐπραγματοποιήθη ὁ φόδος νέας αὐξήσεως τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως παρὰ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς, ἣν ἐμελλόν νὰ παρακολουθῆσῃ καὶ αἱ λοιπαὶ εὐρωπαϊκαὶ Τράπεζαι, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Βερολίνου, ἥδε καὶ ἡ τῆς Γαλλίας, διότι καὶ ἐν Παρίσις μ' ὕλην τὴν φαινομένην ἀταραξίαν ἤρξατο γινομένην ἐπαισθητὴ ἡ ἐξαγωγή τοῦ χρυσοῦ, ὡς ἀποδεικνύει τὸ μεταξὺ Παρισίων καὶ Λονδίνου συνάλλαγμα, σημειούμενον χθὲς 25,34, ἡ δὲ ὑπερτίμησις, ἥτοι ἀγίο τοῦ χρυσοῦ ἐφθάσε μέχρις 8 τοῖς 1000, ἐνῶ μέχρι μὲν τοῦ μαρτίου διενηργεῖτο ἐν ἰσοτιμίᾳ 1000) 1009, ἥτοι 3,473 φρ. τὸ χιλιογράμμον, κατὰ δὲ τὸν μᾶλλον ἦτο 1 τοῖς 1000, τὴν 4 αὐγούστου ἐφθασεν 4—5 καὶ ἔκτοτε ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνατίμησις μέχρις 8 τοῖς 1000. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅποιαν ἐλλορρὸν ἡ τοιάδε ἀπόφασις τῆς ἀμερικανικῆς Συνόδου δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ χρυσοῦ, ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων συναλλαγῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν Τραπεζῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἔχουσιν ἐναλωταμεινόμενα διὰ πολεμικᾶς ἀνάγκης.

Πλὴν δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ἡ ὁποία ἐστὶν ἡναγκασμένη ν' ἀποσύρῃ μεγάλας ποσότητας χρυσοῦ ἐξ Εὐρώπης, καὶ ἡ Ρωσία ἀπὸ τινος καιροῦ ἤρξατο ἀποσύρουσα τὰ ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Τραπεzaῖς διὰ λ(ομόναυτῆς κατατεθειμένα ποσά, καὶ ἐκ τῆς ιδίως Τραπεζῆς τοῦ Βερολίνου ἀπέδυσαν ἤδη τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐν αὐτῇ καταθεμάτων, ὀλίγιστα δὲ ἐναλωμένους ποσά. Τοῦτο πρὸ πάντων κατέστησεν ἐπαισθητὴν ἐν Βερολίῳ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦτο ἡνάγκασε τὴν γερμανικὴν Τράπεζαν νὰ ὑψώσῃ τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως εἰς 5 τοῖς 100.

Ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Ἰταλία ἐξακολουθοῦσι πυρετωδῶς ἀγωνιζόμεναι πρὸς βελτίωσιν τῆς οικονομικῆς τῶν καταστάσεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ὑπερνηκῶσι τὰς δυνάμεις, διότι, ὡς καὶ προχθὲς ἐλέγομεν, εἰς μόνον τὸ οικονομικὸν ζήτημα συγκεντρῶνται ἤδη τὰς ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μερίμνα τῶν κυβερνώντων, ὑποστηριζομένων εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων. Ἡ Ἰταλικὴ Γερουσία διὰ μεγάλης πλειοψηφίας παρεδέξατο τὸν περὶ τῶν Τραπεζῶν νόμον, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς διακήρυξεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νόμου θ' ἀποσύρῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας 70 ἑκατομμυρίων τραπεζογραμμάτια. Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος, εἶπεν ὁ αὐτὸς ὑπουργός, προέρχεται πρὸ πάντων ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κυβερνήσις πληροῖται ἐτησίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 380 ἑκατομμύ-

ρια διὰ τοκομερίδια καὶ ὁρμηθείας διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐκδόσιν ράντ. ὅπως ἐπραττεν ἄλλοτε. Συγχρόνως ἀπεφασίσθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἵνα ἀπὸ τῆς 1ης ἰανουαρίου 1891 τὰ τοκομερίδια πληρώνωνται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ παρουσιάσει τῶν τίτλων, τοῦτο δὲ θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ κατόχους ν' ἀποστέλλωσιν εἰς Παρίσιους καὶ Βερολίνον τὰ τοκομερίδια αὐτῶν, ὅπως ἐπωφελῶνται τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος. Πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς εἰς τὰς μικρὰς συναλλαγὰς προσγινομένης δυσχερείας ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως κερματίων πλεῖστα ἐλήφθησαν μέτρα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐκκοπὴ 10 ἑκατομμυρίων ἐξ ὀρειχάλκου, ὡς καὶ ἡ ἐκδοσις 30 ἑκατομμυρίων γραμματίων τοῦ 1 καὶ τῶν 2 φράγκων, ὥστε, ὡς ἡ Ἑλλάς, θὰ ἔχη καὶ ἡ Ἰταλία τοὺς λιμνηκοντόρους τῆς, ὡς ὀνομάζουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ μικρὰ ταῦτα γραμμάτια.

Ἐνδιετρίψαμεν ἐκτενέστερον περὶ ταῦτα διὰ δύο κυρίως λόγους· πρῶτον ἵνα καταδείξωμεν ὅτι τὸ τε νομισματικὸν καὶ τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς τουρκ. αὐτοκρατορίας ἐπὶ τοιούτων στηρίζεται ἰσχυρῶν βάσεων, ὥστε δὲν ἐπηρεάζεται οὐδὲ κλονεῖται ἐκ τῶν οικονομικῶν ζητημάτων, ἀπερταράττουσι πάντα τὰ ἄλλα κράτη, ἐπομένως δὲ καὶ τὰ χρεώγραφα αὐτῆς ἐξακολουθοῦσιν ὑποστηριζόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς καχεξίας· καὶ δεύτερον ἵνα ὑπομνήσωμεν τοὺς ἐν Ἑλλάδι κυβερνῶντας, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς νὰ συσκέπτονται καὶ νὰ τυρβάζωσι περὶ μικρὰ καὶ ἐπουσιῶδη, ἀλλὰ νὰ μεριμνήσωσι συντόμως καὶ ἀποτελεσματικῶς περὶ τοῦ φλέγοντος οικονομικοῦ ζητήματος καὶ προλάβωσιν, ἐνόσῳ ὑπάρχει καιρὸς, τὴν πλὴρη οικονομικὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους.

Ἡ κίνησις τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην οὐδὲν ἔσχε τὸ ἐνδιαφέρον ἐνεκα τῆς ἐνικρατούσης ἀπραξίας αἱ τιμαὶ ὅμως πάντων τῶν κυβερνητικῶν χρεωγράφων, ὡς καὶ τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου καὶ τῆς Ὀθωμαν. Τραπεζῆς, ἐξηκολούθησαν ὑποστηριζόμεναι ἰσχυρῶς, πλὴν τῶν ὁμολογιῶν τῶν διηροδορῶν Ρωμυλίας, αἱ ὁποῖαι ὑπετιμήθησαν σπουδαίως, φθάσαντες μέχρις 84 1/8 ἐνεκα ἀναγκαστικῶν πωλήσεων, ὡς γράφουσιν ἐκ Βερολίνου καὶ Παρισίων. Χθὲς ὅμως γενικὴ ἐπιπλθὴν ἀνατίμησις, ἡ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ σήμερον. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐτιμᾶτο 24,5, αἱ μετοχαὶ τοῦ μονοπωλείου 16,30 καὶ οἱ Σιδηροδρομοὶ 85 3/8.

Τὰ ἑλληνικὰ εἰμειναν στάσιμα καὶ παρημελημένα εἰς τὰς γνωστὰς εὐτελεῖς τιμὰς. Πάγιον 29 1/4, μονοπωλίον 39 1/4, δάνειον τῶν 5 οἷο 36—37. Ἐν ταῦθα αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἐφθασαν εἰς τὴν εὐτελεστάτην τιμὴν φρ. 35, αἱ δὲ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Τραπεζῆς διατηροῦνται περὶ τὰ 350. Καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων, ὡς καὶ τῶν διαφόρων μετοχῶν καὶ ἀξιών, κατήντησαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἐκπτώσεως.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπιθεὶς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως· Πάρις· Τραπεζογραφίαν· ΧΕΘ' 1010Υ

ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ

NORHT BRITISH & MERCANTILE (Νόρθ Μπρίτις & Μερκαντίλ) Ἰδρυθεῖσα τῷ 1809 Κεφάλαιον Α. Στ. 8,000,000 Ἀποθεμ. » 10.695,969 Ἐτησίᾳ πρόσδοσις τῷ 1891 Α. Στ. 4,056,900	ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ (COMPAGNIES D' ASSURANCES) κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς. Αἱ ἑταιρίαι αὗται ἀσφαλίζουν ὅμοι κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς κτίρια, ἐπιπλᾶ, ἐμ πορεύματα κτλ. εἰς μετριοτάτας τιμὰς. Ταχέια καὶ ἐλευθέριος πληρωμὴ τῶν ζημιῶν. Ἐπέκτεινα τῶν 20 ἑκατομμυρ. λιγῶν στεφάνων ἐπιπλώσθισαν ὅπῃ τῶν δια φόρων ἑταιριῶν διὰ τῆς ζωῆς κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1889.	Northern Assurance (Νόρθερν Ἀσσυράνς) Ἰδρυθεῖσα τῷ 1836 Κεφάλαιον Α. Στ. 3,000,000 Ἀποθεμ. » 3,650,872 Ἐτησίᾳ πρόσδοσις τῷ 1891 Α. Στ. 1,076,800	THE MARITIME Insurance Company Limited Ἰδρυθεῖσα τῷ 1864. Κεφάλαιον Α. Στ. 500,000 Ἀποθεμ. » 102,345 Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφα λίζει κατὰ τῶν ἐκ μεταφορᾶς κινδύνων ἐπερεύματα, χρημα τοδέματα καὶ ναυίλους δι' ἀτμο πλοίων ἢ ἰστιοφόρων εἰς τι μὰς μετριοτάτας.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Κων/πόλει πράκτορα κ. ΚΑΡΝΙΚ ΣΕΡΟΠΙΑΝ ἐν Χανίῳ Μεγαλῆς Ἀγῆς Πασῶν, ἀριθ. 21 καὶ 22, ἐν Γαλατῇ.			

1	4
2	5
3	6

Τραπεζίται τῆς ἑταιρίας ἐν Κωνσταντινουπόλει· Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα. Διὰ πάντων αἰτησῶν ἀπευθυντέον τῷ κ. Σίμωνι Καϊσερλίαν, εἰδικῷ διευθυντῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλατῇ, ὁδὸς Μαχμουδί, ἀριθ. 2, Χάνιον Τε μὴν ἐναντὶ τῆς Τραπεζῆς Καϊνόν.			
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.	Δ' ΟΥΝΙΟΝ (L'UNION) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ	ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1828 καὶ 1892.	ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΡῳ, ΑΥΤΗΣ, ΟΔΟΣ DE LA BANQUE, ΑΡ. 15
Κλάδος Πυρκαϊᾶς			
Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000	Κεφάλαιον	Φράγκα 10,000,000
Ἀποθεματικὸν	» 6,700,000	Ἀποθεματικὸν	» 93,800,000
Ἀδφάλεια	» 63,770,000	Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 59,000,900
Ἐσόδᾳ τοῦ ἔτους 1890	» 1,000,000	Ἀδφάλεια	» 243,580,000
Ζημίαι πληρωθεῖσαι	» 160,570,000		

PHENIX FIRE OFFICE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΤΩ 1782.

Ἀσφάλιστρα ἐτήσια Λ. Στ. 1,000,000

Ἀσφάλιστρα πληρωθέντα μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1887
Λ. Στ. 16,000,000

Ὁ ΦΟΙΝΙΞ ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτοῦ
ιδιοκτητῶν τοὺς πλουσιωτέρους κεφαλαιούχους καὶ
τοὺς εὐφημότερον γνωστούς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐκ τού-
του δὲ παρέχει τοῖς πελάταις αὐτοῦ τὴν ἐντελε-
στέραν ἀσφάλειαν.

Ἀσφάλειαι κατὰ πυρκαϊᾶς ἐπὶ παντοειδῶν ἀκι-
νήτων, ἐπιπλῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐνεργούμεναι
διὰ τῶν ὑποφαινομένων, οἵτινες ἔχουσι πληρεξου-
σιότητα ὅπως διακανονίζωσιν ἐπὶ τόπου μετὰ ταχύ-
τητος καὶ ἐλευθεριότητος τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας.

H. SW. N & Co

Μόνοι Πράκτορες διὰ τὴν Κων/πολιν καὶ τὰ
Προάστεια. Ἀριθ. 12. Σανδάλτζη χάν, Γαλατᾶ, ἄνω-
θεν τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου.

ΜΥΡΕΨΕΙΟΝ ΔΙΑΡΗΑΝΕ

G. MAZUYER & Cie

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—32, Avenue de l'Opéra, 32 - ΠΑΡΙΣΙΟΙ

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

LA DIAPHANE

ΠΟΥΔΡΑ

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

ΥΔΡΟ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΡΩΣΙΚΟΝ

ΜΥΡΑ DU REGENT

ΥΔΡΟ ALA REAUD'ESPAGNE

ΜΥΡΑ ΣΑΡΡΑΣ ΒΕΡΝΑΡ

ΜΥΡΑ FEDORA

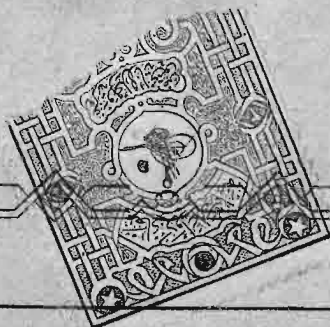
ΓΑΛΑ DIAPHANE A L'IRIS

Σάπωνες. Ἐκχυλίσματα, Ὑδατα κομμώσεως κτλ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙΣ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΙΣ

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον εἰς Ἀλεξιάδην Χάν, ἀριθ. 17

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE CORPORATION

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 4,000,000 Λ.ΣΤ.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1520

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 35,000,000 Λ.ΣΤ

Ασφαλίζει κατὰ τῶν κινδύνων τῆς πυρκαϊᾶς, Ἐπιπλοεμπορεύματα, Κτήματα λίθινά τε καὶ ξύλινα
εἰς ὅρους ἐπωφελεῖς καὶ ἀσφαλεστάτους δυνάμει. — Ἀποζημιώσεις ἄνευ ἐκπτώσεων.

Διεύθυνσις: WHITTAL-MAN
Ὁδὸς Μείδανης, (Βασιλε-καποῦ)

Ἐν τῇ Πόλει.

Πράκτωρ

J. W. WHITTAL & Co